

SPORT

OCTOMBRIE 1972

nr. 20

Laborul lui DOBRIN spre victorie...

F.C. ARGES s-a lansat într-un start promițător (2-1 cu Real Madrid) pre turul al III-lea al Cupei Campionilor Europeni.

La Viena, echipa RAPID a luat o serioasă opțiune pentru jocul retur, obținând un prețios 1-1 cu «surata» ei din capitala Austriei.

Foto Paul ROMOSAN

Consecvența cu care se traduc în viață HOTĂRÎRILE CONGRESULUI al X-lea și ale CONFERINȚEI NAȚIONALE A PARTIDULUI

PROLETARI DIN
TOATE ȚĂRILE,
UNIȚI-VĂ!

SPORT

Nr. 20 (331)
OCTOMBRIE
1972
ANUL XXV

REVISTĂ
ILUSTRATĂ
BILUNARĂ
EDITATĂ DE
CONSILIUL
NAȚIONAL
PENTRU
EDUCAȚIE
FIZICĂ ȘI SPORT
DIN
REPUBLICA
SOCIALISTĂ
ROMÂNIA

Secretar general
de redacție
DIMITRIE
CALLIMACHI

Prezentarea artistică
MIRCEA PATRICHI

Prezentarea tehnică
GHEORGHE DEDIU

Redacția și administrația:
str. Vasile Conta 14,
București-22, Sectorul 1.
Telefoane:
11-91-13 și 11-10-05.
Abonamentele se fac
la toate oficiile poștale
din țară, iar în întreprinderi
și instituții
prin difuzorii voluntari.
Costul abonamentului:
3 luni — 15 lei;
6 luni — 30 de lei;
1 an — 60 de lei.

Revista se tipărește
la Combinatul Poligrafic
«Cam Scinteii».

Abonamentele pentru
străinătate, prin:
«LIBRI», P.O.B. 134-135
bulevard 225
București — ROMÂNIA

43 806

Datorită condițiilor naturale nefavorabile, care au stîmjenit lucrările agricole și au determinat prelungirea duratei lor, tradiționala «Zi a recoltei» a fost sărbătorită anul acesta, pe întreg cuprinsul țării, prin muncă. Mesajul însuflețitor al secretarului general al partidului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu, adresat cu acest prilej țărănimii cooperatiste, mecanizatorilor și specialiștilor, tuturor lucrătorilor din agricultură a avut un larg ecou, a transformat penultima duminică a lunii octombrie într-o zi de muncă avîntată pentru strîngerea și depozitarea fără pierderi a întregii recolte, pentru încheierea grabnică a însămînțării grîului. Ajuțați de zeci și zeci de mii de salariați din întreprinderi și instituții, de militari, studenți și elevi (printre care și numeroși membri ai cluburilor și asociațiilor sportive), lucrătorii din agricultură — în spiritul celor mai bune tradiții de hărnicie ale țărănimii noastre — au înfruntat cu bărbăție vitregia condițiilor climatice — frigul, ploaia (pe alocuri chiar zăpada), excesul de umiditate al solului — înzecindu-și eforturile la strîngerea cu prioritate a produselor perisabile — legume și fructe, cartofi, sfeclă de zahăr — precum și la culesul porumbului, la însitozarea furajelor, la evacuarea apei, manifestîndu-și astfel prin fapte concrete hotărîrea fermă de a nu lăsa să se irosească nimic din roadele toamnei.

Muncind cu hotărîre și entuziasm, indiferent de starea vremii, sub imboldul chemării adresate cu ocazia «Zilei recoltei» prin mesajul secretarului general al partidului, harnica noastră țărănime, mecanizatorii și specialiștii ogoarelor vor asigura succesul campaniei agricole din această toamnă, contribuind astfel la asigurarea aprovizionării neîntrerupte a populației, la crearea rezervelor necesare pentru satisfacerea cerințelor de produse agroalimentare.

Acestei probleme majore a bunei aprovizionări a populației, conducerea partidului și statului nostru, personal tovarășul Nicolae Ceaușescu îi acordă o atenție deosebită. Mărturie adînc grăitoare în această privință este și recenta vizită pe care secretarul general al partidului a făcut-o în diferite piețe, uni-

tăți comerciale și social-culturale din Capitală, adică exact locuri strîns legate de viața de fiecare zi a oamenilor muncii. Este firesc să fie așa, deoarece creșterea bunăstării materiale a poporului reprezintă țelul suprem al politicii partidului, grija față de om și de nevoile sale constituind o sursă definitivă a orînduirii noastre socialiste.

Acestei griji permanente i se circumscriu, de altfel, și măsurile cu privire la majorarea alocațiilor de stat pentru copii, acordarea unor ajutoare mamei cu mai mulți copii. Primul întregul popor cu vie satisfacție, cu simțăminte de caldă cunoștință, aceste măsuri — adoptate în spiritul echității socialiste — atestă încă o dată consecvența cu care se traduc în viață hotărîrile Congresului al X-lea și ale Conferinței Naționale a Partidului privind creșterea continuă a nivelului traiului populației, pe temeiul și pe măsura sporirii avuției materiale, a înaintării cu succes pe calea edificării societății social multilaterale dezvoltate.

Acesteor noi ajutoare și înlesniri, care exprimă grija partidului și statului pentru familiile noastre, pentru copiii noștri, oamenii muncii le răspund cu un plus de hărnicie, de precizie stăruitoare în vederea creșterii producției materiale și eficienței economice.

De pe întreg cuprinsul țării sosesc vești care atestă înalt spirit de responsabilitate cu care colectivele de oameni muncii, ingineri și tehnicieni din toate ramurile economiei naționale — din fabrici și uzine, din laboratoare, de pe ogoare — abordează această ultimă parte a anului, pentru a o face cât mai rodnică și a crea astfel premisele îndeplinirii cu și mai mult succes a obiectivelor lui 1973.

Impresionanta cronică a întrecerii socialiste în cinstea celei de a 25-a aniversări a Republicii învederează o dată mai mult forța de mobilizare a partidului nostru, autoritatea și prestigiul care el se bucură în rîndurile maselor, hotărîrea întregului popor de a îndeplini în mod exemplar programul adoptat la Conferința Națională a P.C.R., în vederea ridicării țării pe trepte de progres și civilizație.

Studenții și cadrele didactice de la I.E.F.S. ajută la recoltarea porumbului de pe ogoarele I.A.S. Ciocănești-ILFOV

Foto: T. ROI

TINERETEȚA LUI ȚIRIAC

În urma admirabilei comportări a maestrului emerit al sportului Ion Țiriac în finala Cupei Davis, am primit nenumărate scrisori, în care cititorii noștri ne cer diferite informații în legătură cu biografia sportivă a tenismanului nostru. Tuturor acestora le răspundem printr-un rezumat biografic, care nu poate cuprinde, desigur, decît momentele esențiale ale carierei sportive pilduitoare a lui Ion Țiriac.

- 1939 În ziua de 9 mai, se naște la Brașov, cel care va fi de nouă ori campion al țării la tenis.
- 1949 Ion Țiriac începe o multilaterală activitate sportivă. La 12 ani el joacă hochei pe gheață la **Spartac Brașov**, pentru a trece apoi la **Tractorul** și la **Steagul Roșu**. Paralel cu hocheiul, joacă baschet și volei la **Steagul Roșu**, tenis de masă la **Tractorul**, fotbal la **C.F.R.** și apoi la **Dinamo Brașov**.
- 1955 În ziua de 5 mai pune mîna pentru prima oară pe o rachetă de tenis, pe terenul Steagului Roșu. Peste numai două săptămîni, antrenorul Turusanco îi face oferta de a semna pentru **Steagul roșu**. La numai două luni după legitimare, Țiriac cîștigă punctul hotărîtor în meciul cu selecționata Tg. Mureș, punct care asigură rămînera echipei **Steagul roșu** în divizie.
- 1956 După o iarnă întreagă consacrată hocheiului, în primăvară el izbutește o mare victorie asupra talentatului Turdeanu, la numai cîteva luni după prima zi de tenis. În luna decembrie, este chemat la București, pentru un stagiul de pregătire cu jucătorii fruntași.
- 1957 Joacă pentru prima oară în echipa de juniori a României, într-un dublu cu Viziru-jr, înlocuindu-l în ultimul moment pe **Ștefan Georgescu**, căpitanul ne jucător al anilor 1971-1972.
- 1958 Este selecționat în echipa națională pentru **Cupa Galea**. Joacă în turneul final, la **Vichy**. Cîștigă la **Borghi**, pierde la **Bonfiglio**. În toamnă, joacă prima finală națională cu **Gheorghe Viziru**. Scorul primei finale, **Viziru-Țiriac**: 6-3, 4-6, 7-5, 6-1. Continuă să lucreze la **Steagul Roșu** în secția de tratamente termice a uzinei.
- 1959 Deși figurează doar pe locul 7 în clasamentul celor mai buni jucători de anul 1958, este selecționat, cu mult curaj, în echipa națională, pentru meciul de Cupa Davis cu **Noua Zeelandă**. Obține o mare victorie asupra lui **Ottway** (6-3, 2-6, 6-4, 6-4), cîștigînd punctul care aduce victoria României. În toamnă, la Cluj, obține primul titlu de campion, după numai trei ani de tenis, cîștigînd la **Viziru**, cu 3-6, 1-6, 10-8, 6-4, 6-1.
- 1960 Cîștigă pentru a doua oară titlul de campion național, învingîndu-l pe Gh. Viziru: 6-2, 5-7, 9-7, 6-4.
- 1961 Participă la «mondialele» de hochei din Elveția. Cîștigă un nou titlu de campion național tot la **Viziru**: 3-6, 6-1, 6-4, 2-6, 6-2. Obține o victorie răsunătoare la **Pilici**, în cadrul Balcaniadei.
- 1962 O mare performanță a lui Ion Țiriac: victorie la **Neale Fraser**, cîștigător de **Wimbledon**: 6-3, 4-6, 6-1, 6-4, la **Alexandria**. Devine «omul nr. 1» în Cupa Davis. Secunzi: **Mărmureanu** și **C. Năstase**, fratele lui **Ilie**. Victorie în meciul cu Polonia și Israel. Înfrîngere în fața **R.F. a Germaniei**, la **Hanovra**.
- 1963 Turneu la **Cairo**. Victorie la **Bungert** și **Mills**. Cîștigă ambele simpluri în meciul de Cupa Davis cu **Africa de Sud**. **Țiriac-Segal** 6-3, 5-7, 7-5, 6-4; **Țiriac-Forbes** 6-1, 13-11, 6-3. Totuși, meciul e pierdut. Joacă la **Wimbledon**. Fără succes. Pierde la americanul **Siska**: 4-6, 2-6, 5-7.
- 1964 Cîștigă un mare turneu la **Opatija**: 6-1, 8-6 cu australianul **Carmichael** și 6-4, 6-4, 2-6, 2-6, 6-2 cu **Mulligan**, în finală.
- 1965 Încep circuitele italiene. Țiriac strălucește la **Florența**. Ajunge în finală, după victorii senzaționale la **Bowrey**, **Davidson** și **Fox**. Pierde greu la **Osuna**... Cîștigă un mare turneu la **Lugano**, învingînd în serie pe **Roques** (Brazilia), **Bungert**, **Ulrich** și **Pietrangeli**. În finală, **Fred Stolle** nu se prezintă.
- 1966 Cîștigă marele turneu internațional de la **Alexandria**, printr-o serie strălucită la **Jahr**, **Javorski**, **Lihaciov**, **Gulyas**, **Riessen Lundquist** și **Carmichael**. Joacă pentru prima dată cu **Ilie Năstase**, în **Cupa Davis**: 1-4 cu Franța, la **Paris**. Țiriac cîștigă singurul punct: 3-6, 6-0, 6-3, 6-3 cu **Darmon**. Finalist la dublu, cu **Ilie Năstase**, la **Roland Garros**.
- 1967 Primul turneu în **S.U.A.** Rezultat de senzație. Țiriac cîștigă la **Santana**: 6-3, 6-2! Începe **Cupa Davis**. 4-1 cu **Belgia**. Urmează meciul cu **Spania**, la **București**. Țiriac cîștigă la **Gisbert**: 6-1, 6-2, 5-7, 0-6, 6-2. Țiriac ajunge printre primii 16 jucători ai lumii la **Wimbledon!**

(continuare în pag. 4)

(urmare din pag. 3)

1968 Roland Garros. Țiriac ajunge în sferturi. **Conduce pe Laver cu 2-0**, pentru a pierde în cinci seturi. Țiriac câștigă turneul de la Lugano, învingându-l în finală pe Okker cu 6-8, 7-5, 6-0. Serie strălucită la Baastad. **Victorii la Palm, Koch, Arilla, Santana!** Pierde însă finala cu Mulligan.

1969 Anul Cleveland-ului. 3-2 cu R.A.U. la București, 5-0 cu Israel, 4-1 cu Spania la Valencia (Țiriac-Orantes 6-4, 6-3, 4-6, 1-6, 6-3; Țiriac-Arilla 6-4, 3-6, 6-2, 6-4), 4-0 cu India, la București. Marea victorie de la Wimbledon asupra Angliei. Țiriac învinge pe Cox! Finala de la Cleveland.

Smith-Țiriac 6-8, 6-3, 5-7, 6-4, 6-4, după ce Țiriac are 4-3 în setul cinci. Ashe-Țiriac 6-3, 8-6, 3-6, 4-0 w.o.

1970 Drama de la Maribor. 2-3 cu Iugoslavia! Țiriac-Spear 1-6, 6-4, 6-4, 6-2. Franulovici-Țiriac 1-6, 5-7 (!), 6-4, 6-4, 6-0. Serie strălucită la dublu, împreună cu Ilie Năstase, la Wimbledon: Diepraam-Krog, Seewagen-Steele, Drisdale-Taylor, Okker-

Riesen, Rosewall-Stole. Țiriac-Năstase câștigă Roland Garros-ul. Țiriac-Năstase în semifinală la Wimbledon.

1971 România-Iugoslavia 4-1. Țiriac-Iovano-vici 6-4, 7-5, 2-6, 6-4. România-R.F. a Germaniei 5-0. Țiriac-Kuhnke 6-3, 3-6, 6-3, 7-5. România-India 4-1, la New Delhi. Țiriac-Mukerjee 3-6, 7-5, 6-3 w.o. România-Brazilia 3-2. Țiriac-Mandarino 6-0, 6-2, 6-4! S.U.A.-România, la Charlotte 3-2. Froehling-Țiriac: 3-6, 1-6, 6-1, 6-3, 8-6!

După finala de la Charlotte, Ion Țiriac a spus: «N-aș fi crezut că voi ajunge pînă aici, în după-amiaza cînd am jucat pentru prima oară la Steagul roșu. Adevărul e că am realizat totul în doi. Eu m-am străduit să temperez elanurile aventurii într-un sport dominat de echilibrul anglo-saxon. Ilie i-a forțat limitele, ajungînd uneori pînă la forme de frenezie care au deșteptat pînă și simțurile adormite ale celor din fotoliile de orchestră.

Am fi putut oare face mai mult decît am făcut? Poate, printr-un beneficiu al hazardului. Astăzi, însă, nu-mi reproșez nimic. Și nici lui Ilie...

...Am ocolit globul de zeci de ori. Am jucat pe toate continentele. Ilie va câștiga, într-o bună zi, Wimbledonul. Și o va face cînd nu vom aștepta mai puțin. Eu, însă, bătrînul lui general, Ion Țiriac, am să mă mindresc în totdeauna cu cei doi copii ai mei: un băiat Cleveland, și o fată, Charlotte...

După Charlotte, Ion Țiriac a vrut să se retragă. Dar, pînă la urmă, a revenit. Și a trăit, împreună cu Ilie, bucuriile victoriilor care au adus Cupa Davis la București.

Gîndindu-se la Ilie Năstase, Ion Țiriac a prezis adevărul. Ilie n-a câștigat Wimbledonul, dar a câștigat Forest Hills-ul, care a fost un turneu și mai mare.

Și totuși, Ion Țiriac a făcut o greșală. El a gre-

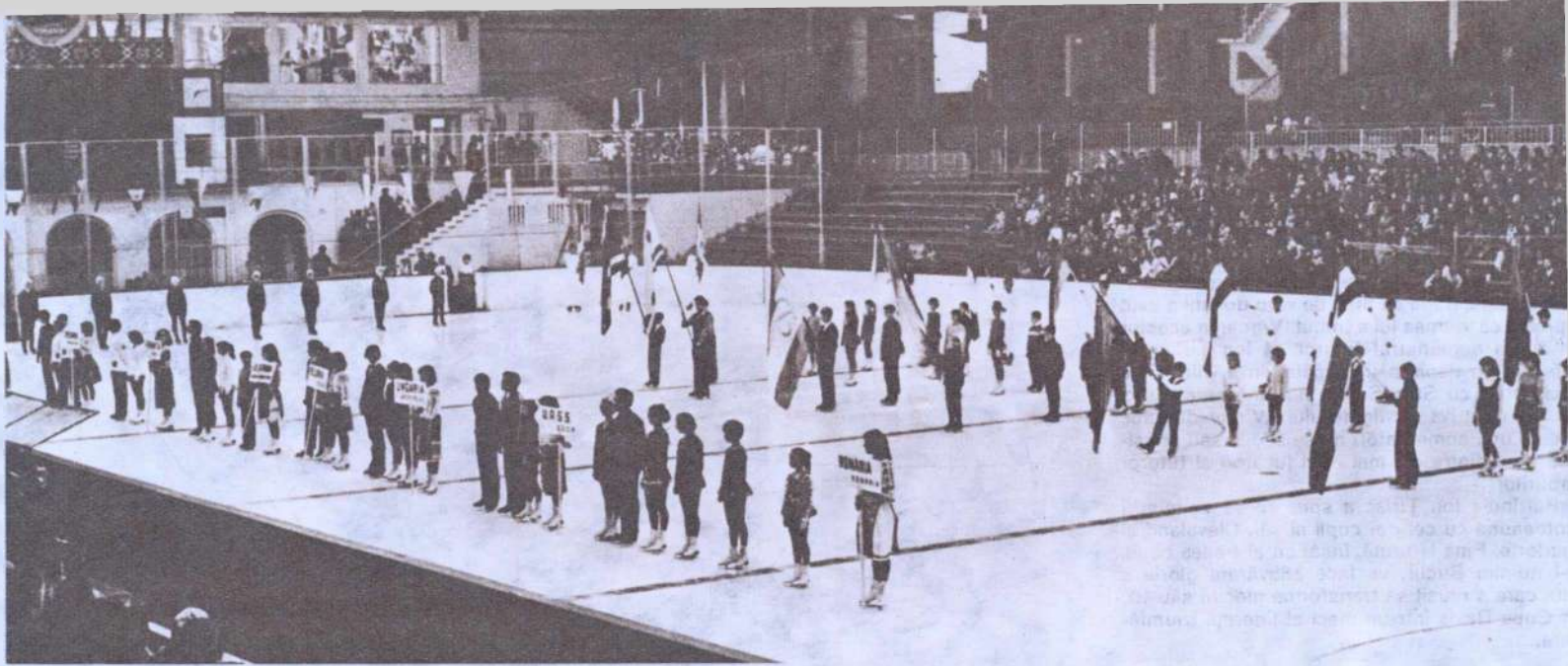
șit atunci când a spus că se va mindri întotdeauna doar cu cei doi copii ai săi. Finala Cupei Davis, disputată la București, a răsturnat profeția lui Țiriac. În zilele grele ale finalei, Țiriac s-a întrecut pe sine. A făcut, în decurs de numai trei zile, sinteza întregii sale cariere. S-ar putea spune, chiar, că în aceste trei zile Ion Țiriac s-a redescoperit pe sine, după ce timp de vreo doi ani a avut impresia că vremea lui a trecut. Vigoarea acestor trei zile a demonstrat tuturor că Ion Țiriac nu este nici pe departe un jucător în declin. Cele cinci seturi cu Stan Smith stau mărturie. Cinci seturi împotriva câștigătorului Wimbledonului, pe care unii comentatori nu se sfiesc să-l considere unul dintre cei mai mari jucători ai tuturor timpurilor.

«Bătrînul» Ion Țiriac a spus că se va mindri întotdeauna cu cei doi copii ai săi, Cleveland și Charlotte. Până la urmă, însă, un al treilea copil, să-l numim Bucur, va face adevărata glorie a celui care a reușit să transforme meciul său 100 din Cupa Davis într-un meci al tinereții triumfătoare...

Ioan CHIRILĂ

unlop

PATINAJUL ROMÂNESC la cei 100 de ani ai săi

În ultima decadă a lunii octombrie, patinajul românesc a serbat două mari evenimente: împlinirea unui secol de la înființarea primei asociații de patinaj pe pământ românesc și aniversarea unui sfert de veac de la constituirea federației de patinaj.

Nu de mult, manifestări sărbătorești similare au avut loc și în Austria, în Franța, în Ungaria, în Cehoslovacia, precum și în alte câteva state recunoscute prin poziția lor fruntașă în arena patinajului mondial. Iată dar cum România, deși în momentul de față ea nu se poate lăuda că ar deține cine știe ce titluri strălucite, cucerite fie la patinaj artistic, fie la cel de viteză, se poate mindri, în schimb, că, în această parte a Europei, ea a jucat un rol de pionierat, cu nimic mai puțin important decât al țării citate mai înainte, contribuind laolaltă cu acestea, la ridicarea patinajului până la nivelul pe care-l ocupă el astăzi în contextul sportului mondial.

Ați avut probabil prilejul să urmăriți la televizor secvențe de la marele spectacol omagial organizat la București, pe patinoarul «23 August», în cinstea evenimentelor amintite. Acest specta-

col, alături de alte două demonstrații similare ce au avut loc la M. Ciuc, a fost, poate, cea mai reușită serbare pe gheață care a avut loc vreodată în țara noastră. Au lipsit, este adevărat, numele sonore ale unor campioni mondiali, europeni sau olimpici, în schimb, n-au lipsit entuziasmul și dorința de afirmare ale majorității patinatorilor oaspeți și ale românilor, dorința de afirmare și entuziasm, materializate printr-o serie de evoluții de-a dreptul electrizante. **Irina Vorobieva**, o zvirlogă de față de numai 14 ani și **Aleksandr Vlasov**, un tânăr de 17 ani, pe cit de înalț pe atit de grațios, ni i-au amintit, prin dansul lor inspirat, perfect sincronizat și bogat presărat cu elemente tehnice de mare dificultate, pe multipli campioni mondiali și europeni **Irina Rodnina** — **Aleksei Ulanov** care, și ei, ne-au fost nu de mult oaspeți.

A impresionat, de asemenea, reprezentanta R.D. Germane **Steffi Knoll**, o patinatoare care ne-a mai vizitat țara în urmă cu doi ani, când a și reușit să ocupe locul II la ediția a patra a concursului internațional de juniori. De atunci, Steffi, a mai crescut. Si-a îmbogățit substanțial reperto-

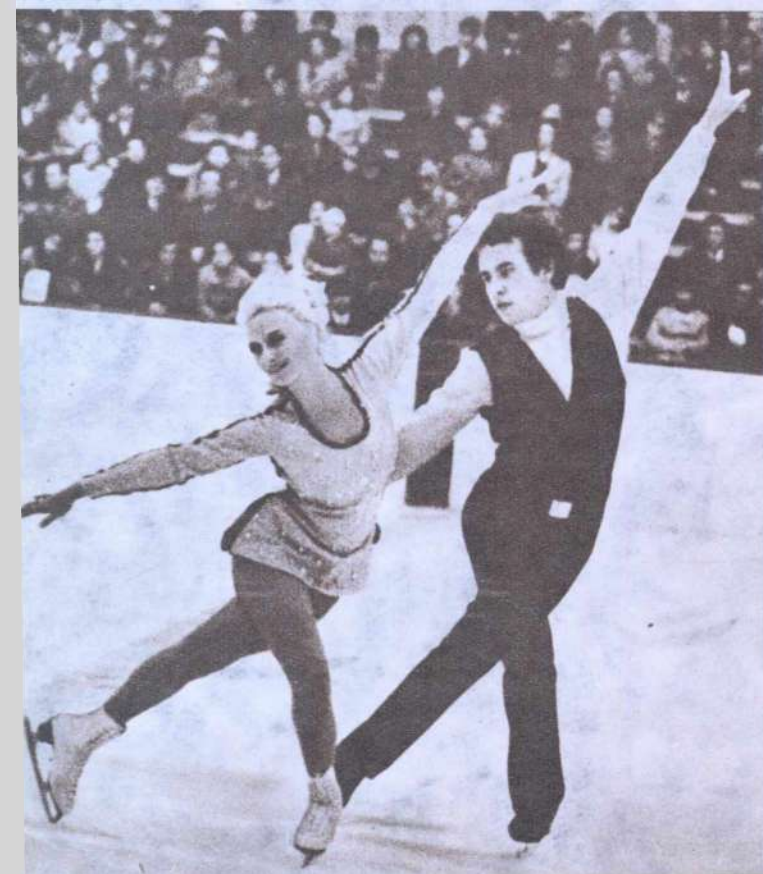
riul și aceasta a ținut să o demonstreze în spectatele omagiale, cucerind asistența prin farmecul patinajului ei dezinvolt. Și ne-au plăcut foarte mult și reprezentanții noștri: **Dana Rădulescu** **Irina Nichiforov**, **Letiția Păcuraru** — **Dar Săveanu**, campioana țării **Doina Mitricică** **Ion Mircea**, ca și **Beatrice Huștiu**, care, cu această ocazie, și-a făcut reîntrirea pe gheață după o absență de aproape doi ani.

Spectacolele de la M. Ciuc și București au fost la înălțimea evenimentelor cărora le-au fost închinare și nu mai puțin reușit a fost și concursul internațional al juniorilor (afiat la a șasea ediție a sa), la care, de data aceasta, și-au disputat înțietatea sportivi și sportive din nu mai puțin de 16 țări europene. Iată doar câteva din manifestările prin care s-a sărbătorit centenarul patinajului românesc. Totul a fost frumos, totul a fost plăcut, însă am dori, pentru ca bucuria noastră, a spectatorilor, să fie deplină să-i vedem, în sfârșit, și pe unii dintre patinatorii și patinatoarele țării impunându-se și pe plan internațional. Numai cu speranțe, după 100 de ani de existență, patinajului nostru nu-i mai stă bine...

G. ȘTEFĂNESCU

Letiția Păcuraru și Dan Săveanu, multipli campioni ai țării la perechi evoluind în cadrul spectacolului omagial.

Irina Vorobieva—Aleksandr Vlasov (U.R.S.S.), un cuplu frenetic aplaudat pentru virtuozitatea dovedită în dansul pe gheață, cu prilejul spectacolului omagial. (Foto: S. Backs)

CAMPIONATUL ÎN ANTITEZĂ DE FOTBAL

JIUL: o echipă din plutonul fruntaș

Acum, după prima pătrime a întrecerii, apele nu sînt încă limpezi în campionatul nostru: s-au răsturnat ierarhiile, s-au risipit prejudecăți, «surpriza» operează constant și cu voluptate. Cu toate acestea, au început să prindă cheag niște adevăruri izvorîte, desigur, din cauze profunde. Două dintre ele ar fi, randamentul bun al echipei **JIUL PETROȘANI** (în ciuda ultimului 1-4 de la Craiova, scor, vrem să credem, accidental, prin proporțiile sale), instalată în plutonul din frunte și comportarea mediocră, adesea dezamăgitoare, a **SPORTULUI STUDENȚESC**.

Am inițiat două micro-anchete, dînd cuvîntul, pentru explicații, unor personaje, categoric, autorizate.

OTTO ABRAHAM (președintele secției de fotbal): «1. Am înlocuit elementele refractare la disciplină și muncă cu jucători tineri și verificați. 2. Numirea lui Coidum la cîrma echipei a fost, într-adevăr, o soluție. 3. Recuperarea după efortul meciului de duminică se asigură pînă luni dimineața integral și eficient.»

MIRCEA PASCU (vice-președintele clubului): «Calitatea antrenamentelor s-a îmbunătățit, a crescut nivelul educativ, relația dintre club și secție s-a consolidat în continuare, pe firul unei tradiții cu vechime de cinci ani. Elementele noi cooptate la echipă au fost testate în prealabil. Se muncește cu seriozitate, antrenorul fiind el însuși un exemplu fericit.»

ȘTEFAN COIDUM: «Randamentul mi se pare resuscitat, fiind conform pregătirii pe care o facem. Jucătorii promovați au conferit un atu tehnic echipei și o mentalitate de bună calitate. Mai mult, ei au obligat vechea gardă să se alinieze la un comportament fără fisuri. Sincer să fiu, locul fruntaș își atorește un procent de cauză și conjuncturii: locul rezultatelor, programarea avantajoasă, slăbiciunile unor veleitare.»

Stocker: «Ne antrenăm cu o intensitate pe care eu nu am mai cunoscut-o niciodată. Poate și faptul că după victorie, bem numai apă minerală, să spună ceva.»

Stoian: «Avem înmagazinată o pregătire fizică care ne anulează orice sentiment defetist. Ne simțim un tăvălug și vom mătura mulți adversari în calea noastră!»

Libardi: «Ni s-a dat să înțelegem că fotbalul nu este o joacă ci un joc!»

Dodu: «Disciplină de fier!»

Tonca: «Încadrarea tinerilor în echipă și plasarea fiecărui component al ei pe postul cel mai indicat.»

Georgescu: «Pregătiri la catarană!»

Parcă cineva spunea că «la noi antrenamentele se fac la catarană!»

Investigația noastră a fost mai amplă, am asistat la două antrenamente care ne-au frapat prin volum și lipsă de stereotipie. **Ion Carpinet**, președintele clubului, ne-a mărturisit că Jiul, pentru prima dată, a renunțat la «miuțe» punînd preț mare pe intensitatea antrenamentelor, iar **Tiberiu Szabo**, antrenorul de la tineret-rezerve, ne-a vorbit despre tactul pedagogic al lui Coidum: «Coidum, venind în Valea Jiului, l-a găsit la echipă pe Naghi Alexandru, jucător din grupul oponent la Crișul Oradea, acolo de unde plecase cu un an în urmă, constrins de agravarea unei crize interne. Puțini antrenori și-ar fi repudiat, ca dînsul, orice umbră de ranchiună, titularizînd un fotbalist care l-a înfruntat cîndva».

«Miracolul Jiul» s-a dezlegat repede: seriozitate, muncă, disciplină, un lot dornic de afirmare (cine auzise pînă acum de Roznai, I. Gabriel, G. Stan sau Szabados?), toți și toate sub bagheta unui antrenor tînăr, energic și priceput. Cînd am coborît în Petroșani, pe Ștefan Coidum, l-am găsit de altfel, într-o librărie, cumpărînd «Patologia sportivului» de dr. Ioan Drăgan.

Cum explicați comportarea mediocră a „SPORTULUI STUDENȚESC“?

SPORTUL STUDENȚESC: echipa care a trăit ultima vară legănată în hamacul speranțelor indeplinite; Sportul studențesc — echipa redevenită, după decenii, port-drapelul fotbalistic al studențimii bucureștene, indiscutabil, galeria cea mai melodioasă. În fine, echipa mult contestată de suratele din «B», s-a impus fără concurent pe ultimii metri, câștigându-și, în sfârșit, dreptul de a-și juca rolul pe prima scenă a fotbalului românesc...

Dar aleile pietruite ale «Olimpului» s-au dovedit a fi cărări de munte foarte greu de străbătut. Cu o excepție — meciul cu Dinamo — Sportul studențesc a acuzat șocuri prea puternice: partide pierdute, multe goluri primite, jocuri nesatisfăcătoare...

...Iată-ne, deci, pe stadionul din Regie, cu o întrebare simplă de formulat, căci toată lumea știe despre ce este vorba: «De ce așa?»...

ION MOTROC — antrenorul cu care Sportul studențesc a intrat în A, la cîrma echipei doar șase etape în acest campionat: 1. «Dorința de a marca mai repede și de a practica un joc mai aerisit ca în Divizia B i-au dus pe jucători la neglijarea sarcinilor de joc, devenind vulnerabili în apărare; 2. Am menținut în echipă jucători indiferent de vîrsta fizică, pentru experiența lor, dar aceștia n-au înțeles că în echipă se joacă nu prin nume, ci prin randament; 3. Imposibilitatea transferării în echipă a unor jucători valoroși. Am abordat Divizia A cu același lot care a evoluat în B. Am crezut totuși în dorința de afirmare a jucătorilor și în dragostea lor pentru fotbal. Dar m-am înșelat.»

GH. OLA — înlocuitorul antrenorului Motroc: «Pînă acum, mi-am urmărit elevii doar ca spectator. Vom căuta, împreună cu antrenorul și colegul Maksai, să remediem «din mers» cîteva lucruri: organizarea jocului, circulația balonului, marcajul și plasamentul apărătorilor, sprijinirea vîrfurilor de către mijlocași. Echipa are calități, — viteză, forță de joc, dispoziție pentru angajament, posibilități de a găndi tactic, într-un cuvînt, multe dintre atît-urile necesare pentru a deveni o echipă tipic... studențescă. Inclusiv în privința calității jocurilor prestate sau a obținerii victoriilor spectaculoase.»

DUMITRU NICOLAE — un fundaș pe care și l-ar dori multe echipe: «Nu știm să pierdem, căci în «B» am mers, totdeauna, numai la victorie. Toată lumea se repezea după gol și așa am rămas... Atacăm negîndit, haotic, acasă, afară, oriunde... În «A» «nu ține»; se joacă cu cap, cu tactici speciale, or, împotriva noastră n-a fost greu să fie găsită modalitatea cea mai potrivită, cea mai ușoară (!), de a fi învinși. Așadar, după lecția atacului, trebuie s-o învățăm și pe aceea de a nu primi gol. Treaba asta mă apasă cam greu...»

DAMIAN — omul care și-a cîștigat greu, dar meritat, locul în echipă: «Stereotipia! Acesta a fost (subliniez timpul trecut al verbului) marel nostru dezavantaj. Fantezia și gîndirea, aflate doar aparent în contradicție, și — esențial — recîștigarea încrederei — iată ce ne trebuie!»

JAMAISCHI — acela care cunoaște, poate, cel mai bine secretele balonului: «Sînt mulți tineri în formație (foarte bine!), dar fără experiență, care trebuie să lucreze mult la capitolul tehnică. Singur elanul (dacă nu e susținut de îndemînarea, de știința de a face totul sau aproape totul cu mingea) nu te poate ține la suprafață, în Divizia A. Ne lipsește nouă și o anumită strictețe tactică și, ca urmare, apar la mijlocul terenului spații largi, pe care noi înșine le facem... ale ni-mănuși.»

SANDU MIRCEA — singurul care a bătut, în ultimul timp, la poarta naționalei: «Se marchează foarte greu în Divizia A; se mai fac și marcaje stricte, pe care încă nu știm să le contracărăm. Cel puțin deocamdată... Ce să mai spun de șansă care ne ocolește deseori? Ca atunci, de pildă, în meciul cu U.T.A., la bara lui Tănăsescu. Puteam să cîștigăm noi cu 4-1, nu arădenii...»

GIGI MULȚESCU bate la poarta ECHIPEI NAȚIONALE

Gigi MULȚESCU nu a împlinit încă 21 de ani. A spart plafonul anonimatului într-un mod neașteptat, curcind într-o echipă de Divizia A, după ce ani la rând i se impusese, la Steaua București, condiția unei permanente prezențe în formația de tineret-rezerve. Băiatul era suplu, tehnician prin excelență, avea și intuiție tactică, dar o promovare în echipa întâi devenea cu atât mai iluzorie (și mai inexplicabilă), cu cât trecea timpul, peste viața unei echipe și a unei rezerve, deopotrivă, la fel de neimplinite. Dar anul trecut, cooptat la Jiul Petroșani, Mulțescu pășește în scenă cu suficiente argumente pentru a polariza atenția generală. Adusese în Valea Jiului, tehnicitate înaltă, culoare în joc, personalitatea unui constructor de faze ofensive, și, în același timp, delicatețea și deferența unui băiat educat și cuminte. Selecționarea în lotul național de tineret a fost, așadar (după acceptarea sa în rîndul unei divizionare A), a doua răsplată dar nu și ultima — primită de acest fotbalist, pentru calitățile sale incontestabile.

Mulțescu se află de vreo 10 ani pe stadion. Cînd avea 11 ani, mic de statură și firav, cum era, se agățase de mîna tatălui («microbis» notoriu) care îl luase cu el pentru a-l înscrie la grupa de copii ai Stelei, condusă de Romeo Catană. A traversat cu brio succesiunea etapelor de vîrstă în centrul de juniori din Șoseaua Ghencea, cu nonșalanța aceea pe care și-o dau numai talentul nativ și conduita ireproșabilă. Doar două necazuri îi apăsau umerii săi fra-

gezi: împotrivirea mamei, revoltată că Gigi ar putea iubi mai mult mingea decît cartea și statura mică care i-ar fi putut frîna vellecătările viitoare.

Pînă la urmă s-a scuturat de amîndouă: Gigi a învățat cu sîrg (azi este student la Institutul de mine), iar pe la 14 ani s-a «smuls miraculos, cu vreo 14 cm, devenind un atacant chiar mai înalt decît fundașii care se încumetă să-și dispute cu el baloanele aeriene.

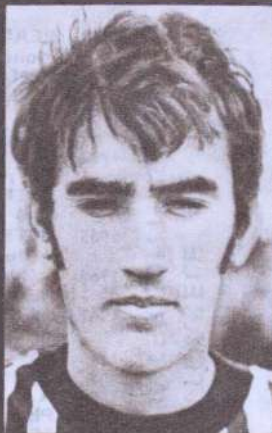
Cea de a treia răsplată a venit și ea curînd, încărcată de semnificații grele: prof. Angelo Niculescu l-a convocat la echipa națională, acum, într-un moment cînd lotul tricolorilor resimte nevoia unei improspătări. Iar meciul cu Akademik Sofia a fost prilejul verificării publice a «naționalei» remaniate. Dar Mulțescu nici măcar nu s-a dezbrăcat la vestiar, sub interdicția dr. Tomescu, pentru a nu i se agrava o rană la frunte, contractată în partida Jiul — Dinamo. Mulțescu era aproape nenorocit pierzînd prilejul de a arăta ce poate în compania selectă a unor internaționali versași. L-am simțit «adulmecînd» atmosfera de la echipa națională, cu conștiința de a-i putea deschide poarta și cu necazul de a nu fi fost lăsat (printr-o hotărîre înțeleaptă) să o facă, deocamdată. A venit în pauză, lîngă Nae Ionescu, pe banca rezervelor, și a bătut o dată cu umbrela în nămint. Voia parcă să spună: «Poate mă voi perinda și pe această bancă, dar te asigur, n-am să rămîn pe ea o veșnicie!».

I.C.

culisele campionatului

• Inceput de octombrie. Încă 5 minute și la Brașov se va termina partida Steagul roșu-Rapid din etapa a șasea. Cunoașteți desigur, în detaliu, drama fundașului brașovean Olteanu, grav accidentat înaintea convocării sale, în premieră, la lotul reprezentativ. Mai puțin cunoscuta sînt, însă, primele gînduri ale celui care și-a văzut spulberat marele vis al naționalei «exact cînd a ajuns la țintă, ca vestitorul din poveste», vorba lui Balzac. Le aflăm mult mai tîrziu, într-o cameră a Spitalului de urgență din București, după ce Marin Olteanu fusese operat de renumscutul specialist, doctorul Dumitru Tomescu.

— Nu mi-am pierdut cunoștința în acel moment de durere absolută, cum au crezut mulți. M-a speriat, însă, atunci, gîndul că nu voi mai juca fotbal. Cînd l-am văzut pe mai toți coechipierii plîngînd în jurul meu, mi-am zis că asta-i adevărul, s-a dus cu fotbalul. După ce-au venit rapidiștii Boc și Savu și m-au îmbărbătat, după ce m-a încurajat și doctorul Taus, după ce și colegii mei au devenit mai optimiști, am început din nou să cred că voi juca fotbal. Dar n-am crezut cu adevărat decît după ce l-am auzit pe doctorul Tomescu, după operație spunîndu-mi: «Veți juca fotbal, Marine, și încă fotbal de performanță!»

• Două fapte diverse, nu fără legătură cu acel trist minut 85 al partidei Steagul roșu-Rapid, amîntit mai sus.

...După ce l-a dus pe Olteanu la spital, pentru un prim ajutor, doctorul echipei brașovene, Laurian Taus, a avut el însuși un grav accident, scăplînd ca prin minune cu viață. Cu gîndul la Olteanu, șoferul mașinii Salvării, care se întorcea de la spital, nu s-a mai putut opri, la un moment dat, decît într-un stîlp de beton...

...Acceleratul 222 care se pregătea să intre în gara Brașov, a fost nevoit în după-amiaza zilei de 8 octombrie să oprească în fața stadionului Tineretului de la poalele Timpei. Cîteva mii de brașoveni se postaseră în fața stadionului, unde se află și calea ferată ce leagă Brașovul de Făgăraș, se postaseră, acolo, așteptînd «capul lui Năsturescu» cel care-l accidentase pe Olteanu. Din fericire, Năsturescu avea să ajungă nevătămat la București, unde a urmat o noapte albă, de fapt cea mai neagră noapte din viața sa...

• Întîlnire în București cu Ianul, omul de bază al Politehnicii Iași, în ziua cînd studenții moldoveni pierd primul lor meci în Divizia secundă, cu Metalul. Îl aud pe Ianul zicînd, la un moment dat, sincer, așa cum a fost întotdeauna.

— E bine că am pierdut! Altfel unii ar fi fost tentați să creadă că în Divizia B viața e ușoară. Și, chiar dacă nu văd cine altcineva în afara Politehnicii Iași ar putea promova, e bine să afirmăm lucrul acesta după ce vom juca din nou în A!

Ianul avea să mărturisească că îl este tare dor de Divizia A, intrucît, în returul trecut, după cinci etape, a venit accidentul din partida cu Universitatea Craiova care l-a ținut departe de teren nu mai puțin de patru luni. Iar cînd a reintrat s-a trezit că joacă în «B». Normal ar fi trebuit să stea mai mult pe tușă, dar dragostea nebună pentru fotbal l-a îndemnat să facă de unul singur mecano-terapie.

«Aș fi suferit mai mult dacă stăteam în afara terenului, decît am suferit jucînd o lună, practic, într-un picior!». Pașiunile adevărate nu se pot întretaie decît cu sacrificii și bărbăție!...

Mircea M. IONESCU

Irezistibilul sprint al lui Rep spre al treilea gol...

AJAX

„REGINA“

ECHIPELOR

DE

CLUB

CİSTIGĂTOARELE
„CUPEI INTERCONTINENTALE“

- 1960: REAL MADRID (0-0 și 5-1 cu Penarol Montevideo);
- 1961: PENAROL MONTEVIDEO (0-1, 5-0 și 2-1 cu Benfica Lisabona);
- 1962: F.C. SANTOS (3-2 și 5-2 cu Benfica Lisabona);
- 1963: F.C. SANTOS (2-4, 4-2 și 1-0 cu A.C. Milan);
- 1964: INTERNAZIONALE MILANO (0-1, 2-0 și 1-0 cu Independiente Buenos Aires);
- 1965: INTERNAZIONALE MILANO (3-0 și 0-0 cu Independiente Buenos Aires);
- 1966: PENAROL MONTEVIDEO (2-0 și 2-0 cu Real Madrid);
- 1967: RACING BUENOS AIRES (0-1, 2-1 și 1-0 cu Celtic Glasgow);
- 1968: ESTUDIANTES LA PLATA (1-0 și 1-1 cu Manchester United);
- 1969: A.C. MILAN (3-0 și 1-2 cu Estudiantes La Plata);
- 1970: FEYENOORD ROTTERDAM (2-2 și 1-0 cu Estudiantes La Plata);
- 1971: Finala Ajax Amsterdam - Nacional Montevideo nu s-a disputat; în schimb, s-au jucat două partide neoficiale Nacional - Panathinaikos Atena (finalista C.C.E.);
- 1972: AJAX AMSTERDAM (1-1 și 3-0 cu Independiente Buenos Aires).

«Statuia bucuriei»: Neeskens și Haan, după deschiderea scorului; Santoro (pe gazon) și Lopez — adevărate statui ale deznădejzii!

Amsterdamul a devenit în 1972, datorită Ajax, câștigătoarea «Cupei Intercontinentale», una din capitalele fotbalului mondial. După ce în 1971, tot grație lui Ajax, câștigătoarea atunci numai a «Cupei campionilor europeni» fost capitala fotbalului din vechiul continent.

CELE PATRU COROANE ALE LUI AJAX

În lumea fotbalului există, azi cel puțin, un cuceritor: Ștefan Covaci, antrenorul lui Ajax, câștigătoarea finalei intercontinentale, după un meci egal la Buenos Aires (1-1) și o victorie clară la Amsterdam (3-0) asupra campioanei Americii de Sud, Independiente. Astfel, echipa olandeză, a câștigat anul acesta tot ce se putea imagina pentru echipă de club, colecționând cele patru coroane posibile: campionă a țării sale, «Cupa Olandeză», «Cupa campionilor europeni» și, recent, «Cupa Intercontinentală», care poposește în istoria sa ce începe cu anul 1960 — pentru a șasea oară în Europa.

Ce și-ar mai putea dori, în plus, un club, un antrenor?

ÎNTE FOTBALUL EUROPEAN ȘI CEL SUD-AMERICAN

Dacă Brazilia s-a înapoiat din Mexic având în bagaje «Cupa Jules Rimet», cucerind în fața localității titlul de cea mai bună echipă reprezentativă din lume și stingind pentru moment orgoliul fotbalului din această parte a lumii, rănit la Londra în 1966 «Cupa Intercontinentală» a făcut calea întoarsă rămânând pentru cel puțin un an în Lumea veche și încoronând cea mai bună echipă de fotbal de mapamond: Ajax. Deci: 1-1 în marele meci Europa—America de Sud!

Totuși, așa cum s-a văzut și cu prilejul recentelor finale, diferențele dintre cele două soccere sînt evidente. Pe de o parte realismul, forța, viteza și marcajul strict caracteristice europenilor, pe de altă parte subtilitatea, fineșea, precizia sud-americanilor. Să adăugăm acestor calități o carență proprie argentinienilor, nervozitatea, care-i împiedică să-și exprime prime potențele reale) și spiritul lor vindicativ. (De altfel, pe cei de la Independiente, într-un final trebuie să-i înțelegem: au disputat de trei ori finala și au pierdut-o de tot atâtea ori!)

Covaci știa, deci, că fotbalul oaspeților este mult mai fin și mai subtil decât cel european. El știa, de asemenea, că jucătorii din Montevideo, din Rio de Janeiro și din Buenos Aires nu suportă marcajul implacabil și constatare care a fost o armă pentru echipa noastră. A folosit-o și la Amsterdam în special contra lui Pastoriza, «creierul» lui Independiente. Neeskens (20 ani) l-a ținut perfect, ceea ce nu l-a împiedicat pe olandez să deschidă scorul.

Antrenorul lui Ajax declară, după meci, că echipa sa va trebui să-și mărească registrul de turnee ca să-și deschidă orizonturi noi. Covaci e de părere că aceste turnee trebuie să aibe un caracter amical, nu de competiție, mai ales între fotbalul european și cel sud-american. Întîlnindu-se mai des pe tărîmurile fotbalului, cele două continente vor ajunge să cunoască mai bine, să se aprecieze mai realist, nu se mai... gelozească.

JOHNNY REP

vedeta lansată de

ȘTEFAN COVACI

Neta victorie a lui Ajax în meciul cu Independiente a constituit primul motiv de bucurie a lui Covaci. Al doilea a fost provocat de revelația pentru public, pentru telespectatori ca și pentru tehnicieni a unui tânăr care încă nu a împlinit 20 de ani: **Johnny Rep**. Primul contact cu balonul a însemnat un nou gol pentru Ajax. L-a înscris apoi și pe cel de al treilea, liniștind apele meciului după ce, între timp, a trimis un șut teribil într-unul din stâlpii porții lui Santoro.

Cine este, de fapt Rep? A început să joace fotbal la 12 ani în echipele de juniori ale celebrului club din Amsterdam. A fost coleg cu Neeskens (marcătorul primului gol al lui Ajax)

în «11»-le Olandei, prezent la Turneul de juniori U.E.F.A. din 1970. Covaci l-a văzut la un joc de juniori, i-a întrevăzut calitățile și l-a luat la prima echipă. S-a ocupat în mod special de el și, după câteva prezențe puțin notabile în campionatul trecut, l-a lansat în amintita finală. Este un băiat înalt, blond, bine făcut (1,78 m, 70 kg), colecționar de... sancțiuni (Covaci: «Trebuie strunit: se crede mai

După meci, Rep primește felicitările colegilor săi.

mult decât este!»).

Calități: dribling bun, viteză foarte mare, folosește ambele picioare, trage bine la poartă. «Dar, spunea același Ștefan Covaci, nu știe să joace încă la fel de bine și cu capul. Mai are încă destule de învățat». De aceea, poate, în această toamnă Rep nu a jucat în prima formație a lui Ajax decât în partida cu Independiente. În rest, numai la echipa de rezerve. Deocamdată...

Victorie! De la stînga la dreapta: Rep, antrenorul Covaci, Stuy, Krool și Keiser.

REÎNTÎLNIRE CU FOTBALUL ALBANEZ

Din cînd în cînd, la intervale de timp mai lungi sau mai scurte, fotbalul albanez zvinește afară din anonimat și realizează câte o ispravă de pomină. Cazul cîștigării unei Balcaniade, victoria în fața României (tineret) la București, stoparea faimosului team vest-german în drumul lui spre turneul final al trecutului campionat european, egalul în fața pur-singelui olandez Ajax... Astfel de realizări au fost posibile în momentele cînd o generație de jucători a ajuns la maturitate deplină, cînd acumulările de toate nuanțele s-au îmbinat armonios și fericit în persoana citorva jucători de real talent, întotdeauna dispuși să facă risipă de energie. Este, fără îndoială, singura explicație posibilă a acestor «excepții de la regulă» ale soccerului squiper cu 16 000 de jucători legitimați la 1 200 de asociații (dintre care Dinamo, 17 Nendori și Partizan din Tirana și-au tăiat, ani la rînd, partea leului, excepțînd campionatul 1971/1972, cînd de «cearta» celor trei a profitat Vlaznia din Shkodra, campioana «en titre»), cu cîteva stadioane de capacitate medie («Quemal Stafa» și Dinamo din Tirana cu 24 000 și, respectiv, 20 000 de locuri), luate cu asalt de aproape toți tinerii capitalei atunci cînd la Tirana poposesc jucători de talia lui Muller și Beckenbauer, Cruyff și Keiser, Dumitru sau Lubanski.

De ce reamintim toate aceste lucruri?

Pentru că, se pare, în prezent — 1972 fiind al 40-lea an de existență a federației de fotbal din Tirana — fotbalul albanez aflat în confruntarea directă, pentru campionatul mondial din '74, cu cel din R.D. Germană, Finlanda și țara noastră, trăiește din nou un moment propice; existînd SUFICIENTE POSIBILITĂȚI să-și înscrie în palmares o nouă realizare-excepție (pe care i-o dorim, desigur, dar nu pe... seama naționalei noastre). Afirmarea aceasta care pare, la prima vedere, fără nici o acoperire, are totuși suficiente argumente — suport de care tricolorii noștri TREBUIE să țină seama, în partida de la București, dar mai ales, anul viitor, în cea retur, de la Tirana.

De cîtiva ani buni, Albania aliniază în mai toate întîlnirile internaționale aceeași formație de bază:

DINELLA (MUHEDINI)

GJIK	CANI	BERISHA (DHALES)	KASHMI
RAGAMI	CECO	VASA (ZIU)	
BIZI	PANO	ZHEGA (PERNASKA)	

O specificație din capul locului este absolut necesară: în jocurile din deplasare, Berisha sau Dhales acționează pe post de «libero». Așa cum au făcut-o cu un an în urmă la București, în partida cu selecționata noastră olimpică, în fața căreia au cedat la limită, ca și recent la Helsinki, unde formația albaneză a fost întrecută greu, cu 1-0, de fotbalistii finlandezi.

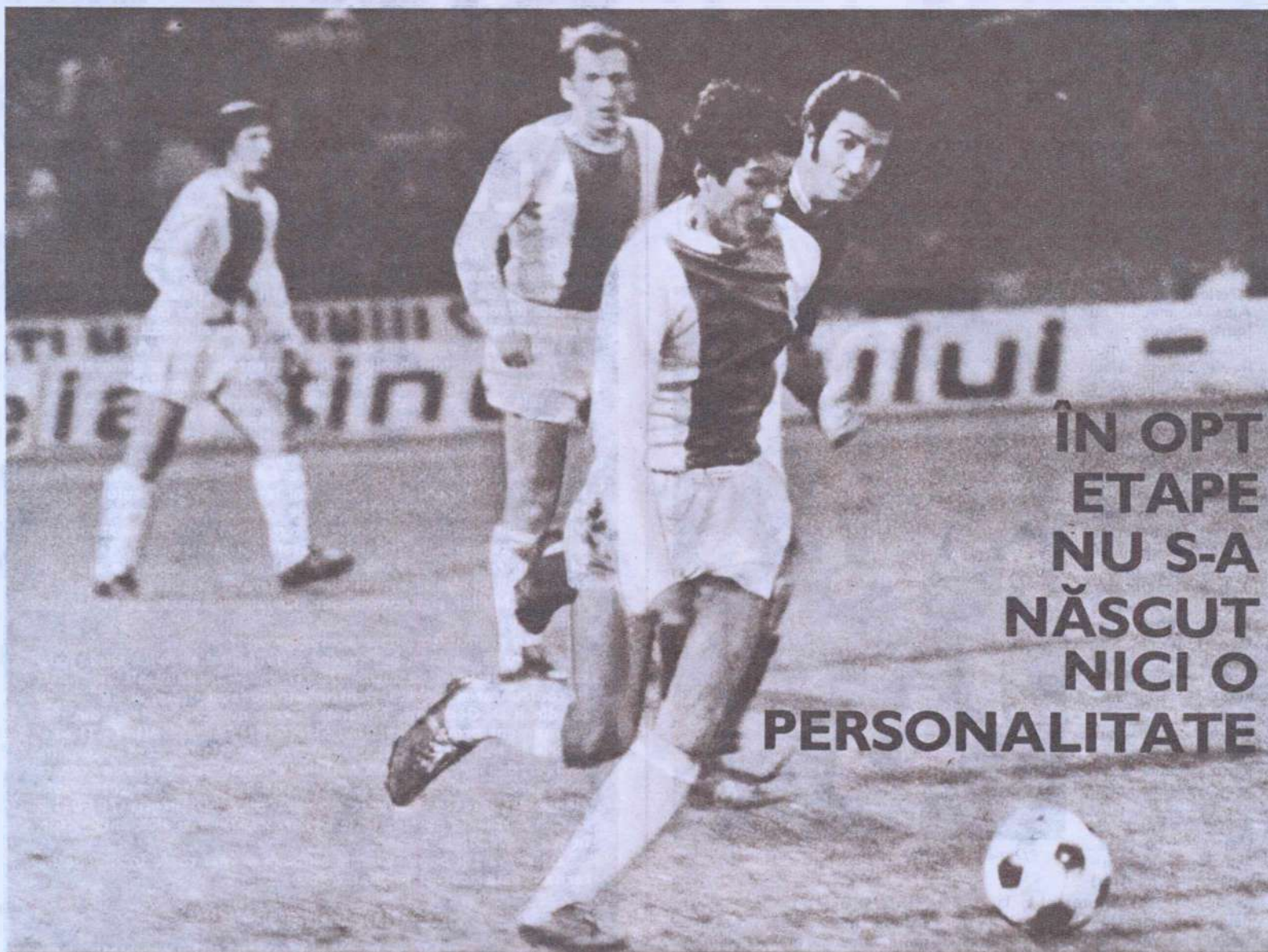
Această formație a ajuns cu timpul la o OMOGENIZARE de invidiat, fiecare jucător cunoscînd, pînă în cele mai mici amănunte, posibilitățile și deficiențele coechipierilor. În plus, purtătorii culorilor Albaniei dispun de o PREGĂTIRE FIZICĂ EXCELENTĂ (fapt subliniat de antrenorul Helmuth Schön după jocurile cu Albania ale selecționatelor vest-germane), au VITEZĂ DE REACȚIE și o remarcabilă COMBATIVITATE.

Iată, așadar, cîteva dintre atît-urile oaspeților pe care aceștia le vor etala desigur în confruntarea cu Adamache, Nunweiller, Dobrin et comp. Ce-ar mai fi de adăugat privitor la cartea de vizită a naționalei albaneze? Poate doar faptul că din acest «11» rodit în nenumărate confruntări internaționale, deloc ușoare, coloana lui centrală CANI-CECO-PANO se detașează ca un punct forte, cei trei cunoscînd bine știința manevrării balonului, îmbinînd corect forța cu care sînt înzestrați, cu talentul pe care, incontestabil, îl au.

Laurențiu DUMITRESCU

Fază din ultima confruntare România-Albania.

ÎN OPT ETAPE NU S-A NĂSCUT NICI O PERSONALITATE

Lucescu se strecoară pe lângă Dumitriu III, dar nici această fază nu va fi finalizată cu gol (Rapid—Dinamo 0—0). (Foto: Paul ROMOȘAN)

Steaua atacă prin Pantea, Tănăsescu (nr. 4), speră să-l mai oprească! (Steaua—Sportul studențesc 4—1). (Foto: Ion MIHĂICĂ)

Campionatul de fotbal a de-
de-a dreptul buclucaș! «Sportul»
își permite să schimbe liderii, pre-
un suveran capricios, favoriții.
peste socotelile apriorice, răsfe-
calculele teoretice, încropește cu
cu vai o linie de demarcație între
tonul frunțaș (9 echipe), decalat
două puncte) și acela din coadă
care se complăce câmpioana «en-
braț la braț cu «U» Cluj și Rapid E-
rești. Campionatul este undeva s-
radoxal: spectaculozitatea lui și-
ge din imprezibil, platitudinea d-
rală este dată de lipsa, măcar, a
singure echipe foarte cababilă, în-
re să-și joace cartea fără să fie g-
de mari emoții. Nu s-a conturat
personalitatea (sau personalit-
campionatului și faptul că astăzi
(nu îi contestăm isprava!) ține în
hăturile plutonului, nu ne poate
vinge că Nistor, Bălosu sau Mih-
componentii unui team de care n-
se va îngrozi lumea. Cu atât mai r-
cu cât «marinarii» oferă conjunc-
bizară a unor lideri cu golaveraj-
gativ.

Valoarea campionatului ni se
în oarecare suferință, tentați să le
totuși, ca punct de reper partida c-
mai mulți internaționali în arenă:
namo—Rapid. Un public foarte nu-
ros a onorat această întrecere,
după 90 de minute, dezamăgirea
celuia chipurile a 50 000 de spect-
plouați (și la propriu). Nu facem pr-
bunelor intenții ale echipelor (a-
jamentul a fost total!), dar abs-
realizărilor majore (tehnice, tac-
de finalizare) a aruncat într-un co-
umbră elita recunoscută a fotbal-
nostru.

Dar mai sînt «trei sferturi de cam-
nat»...

F.C. Argeș a capotat la Brașov. Pescaru se luptă cu apărarea piteșteană (Steagul roșu—F.C. Argeș 3—1). (Foto: S. BAKCSY)

Ploieștenii atacă, dar zadarnic, Farul va câștiga în deplasare și se va instala în fotoliul liderului (Petrolul—Farul 0—1). (Foto: V. ONESA)

PUTIA CU scrisori

LAZĂR POPA—Cluj. «Copilul» acela care a jucat atât de bine, alături de Smith, finala Cupei Davis la dublu nu e chiar un... copil. La 21 februarie va împlini 22 de ani. Ca junior a realizat performanțe unice în tenisul american: a câștigat titlurile de juniori ale S.U.A. (simplu și dublu) la toate categoriile de vîrstă — 12, 14, 16 și 18 ani.

ION DOGARU—Bacău. Prietenul dv. are o documentare mai completă și a câștigat pariul. Fotbalistul Mircea Lucescu nu a fost legitimat întotdeauna la Dinamo. A început să joace fotbal la Ș.S.E. nr. 2 din București, a trecut apoi în echipa de juniori a clubului Dinamo, de aici la Politehnica București, reîntorcîndu-se apoi definitiv la Dinamo.

ILEANA S.—Timișoara. Cred că exagerați. Dacă dorește, orice fată poate să găsească o asociație sportivă în cadrul căreia să activeze. Mai ales dv. care locuiți într-un oraș unde sportul are foarte mulți prieteni. Sper că în următoarea scrisoare mă veți anunța că jucați volei, așa cum doriți, în echipa uneia dintre asociațiile sportive timișorene. Succes!

PETRU NANCU—Sinaia. În campionatul de fotbal 1968/69 F.C. Argeș a avut următorul lot de jucători: Niculescu, Ioniță, Barbu, Păciulete, Ivan I, Prepurgel, Olteanu, Nușu, Kraus, Țurcan, Jercan, Ivan II, Radu, Vlad, Dobrin, Pigulea, Ion V., Ciolan, Pavlovici, Roșu, Ariciu, Mățăoanu. În ultima etapă a campionatului, F.C. Argeș a jucat la Tg. Mureș și a învins A.S.A. cu 3—0, prin golurile înscrise de Dobrin (min. 5 și 83) și Nușu (min. 85).

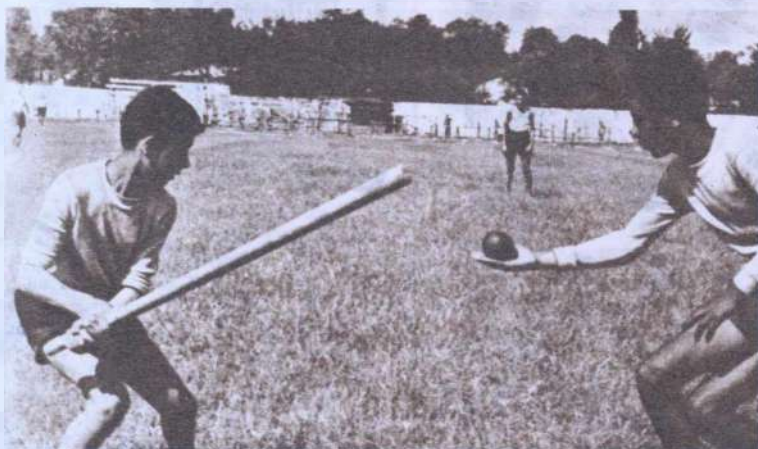
ALEXANDRU AILENIJ—Galați. Cred că e o greșeală să spuneți că la J.O. din Mexic «înotătorul american Mark Spitz a trecut neobservat». E drept că performanțele obținute atunci sînt inferioare celor obținute de el la Munchen. Îmi permit să vă reamintesc că la J.O. de la Ciudad de Mexico, Mark Spitz a cucerit medalia de bronz la 100 m liber, pe cea de argint la 100 m delfin și a făcut parte din ștafetele S.U.A. de 4 x 100 m liber și 4 x 200 m liber, care au obținut medalii de aur. Așa că...

PAUL HODUT—Ploiești. Mă întrebați care a fost «istoria golurilor din meciul România—Polonia, disputat la Ploiești în noiembrie 1966». Iată-o, în câteva cuvinte: polonezul Brejza, autogol în min. 16; Ghergheli (min. 28) și Frățilă (min. 59) ridică scorul la 3—0 pentru noi. Apoi a urmat lovitura de teatru. Polonezii au egalat prin golurile înscrise de Jarosik (min. 60), Liberda (min. 74) și Strzalkowski (min. 80). Punctul victoriei noastre a fost marcat în minutul 84 de către... Dan Coe (4—3).

ANGELA COMAN—Brăila. Frațele tău va rămîne foarte surprins văzînd că tocmai tu l-ai ajutat să-și completeze «pagina albă» din caietul său cu «date fotbalistice». Iată, deci, răspunsul la întrebare: primele trei locuri în clasamentul golgeterilor Diviziei A de fotbal sînt ocupate, în ordine, de Titus Ozon care în perioada 1948—1964 a înscris 157 de goluri, Gheorghe Constantin (1955—1969) cu 149 și Mircea Dridea (1956—1971) cu 142.

Petrus

OINA ÎN ACTUALITATE

Jocurile de oină dețin un loc de seamă în activitatea competițională. Pe dreptunghiul verde se încing dispute pasionante pentru puncte și avansarea în etapele superioare ale concursurilor republicane. Reprizele de la «bătaia mingii» și de la sprindero sînt dominate de acțiuni dinamice, se folosesc o serie de scheme tactice reușite, prin care se scoate în relief frumusețea acestui joc cu o veche tradiție.

Alături de echipele cu o activitate mai îndelungată, C. P. București, multiplă campioană națională, *Dinamo Băneasa* și *Avîntul Curcani* (Ilfov), *Biruința Gherdăiești* (Neamț), cîștigătoare a primei ediții a «Cupei U.T.C.» (1969), *Avîntul Frasin* (Suceava), *Tricolorul Baia Mare* și *Viață nouă-Olteni* (Teleorman), întîlnim mai multe formații de oină tinere, înființate de scurt timp și care au luat un start promițător în ultimul sezon. Avînd la conducerea tehnică antrenori și jucători cu experiență, noile formații (Universitatea București, Turbina Doicești, Chimia Turnu Măgurele, Crasna Lucăceni-Satu Mare, Spicul Avrămeni-Botoșani etc.) au dat un impuls activității competiționale, oferind partide de un bun nivel tehnic.

De un frumos succes s-au bucurat întrecerile pentru cucerirea «Cupei României», «Cupei U.G.S.R.» și «Cupei tineretului de la sate», ce au avut loc în sezonul de vară și care au reunit sute de echipe. De asemenea, cei mai tineri oiniști — elevii — au participat la o interesantă competiție rezervată echipelor școlare, «Cupa speranțelor», a cărei etapă finală s-a desfășurat la Slatina, prilejuind un frumos spectacol de oină. În clișeu, vă prezentăm o fază din jocul echipelor școlare (bătaia mingii).

M. LAURIAN

DE LA „STICLĂRIA BRAZI” LA „CHIMICA BRAZI”

«Acum, cînd echipa de fotbal a marelui Combinat petrochimic din Brazi a intrat în Divizia C a țării e bine să ne amintim — spunea zilele trecute un bătrîn muncitor din Ploiești — de acele prime formații care au activat în aceeași localitate din apropierea orașului «aurului negru» cu aproape 50 de ani în urmă. Și încărunțitul sportiv ne-a evocat cu duioșie perioada eroică, în care muncitorii de la Fabrica de sticlărie Brazi au înființat două echipe de fotbal: una de «eseniorii», din care nici unul nu depășea 20 de ani, și o alta de «juniorii», pentru copiii fabricii.

«Multe echipe din Ploiești făceau pe vremea aceea excursii la Brazi, susținînd meciuri «amicale» cu formația muncitorilor sticlării».

Antrenorul echipei muncitorești era chiar pensionarul pleșuvit de ani, care a mai păstrat în mapa sa de amintiri și o fotografie, ce-a fixat figurile tinerilor jucători din echipa de fotbal a anilor 1924—27. Bineînțeles, antrenorul avînd 15 ani pe atunci, era și el component al echipei, jucînd pe postul de «half centru» cum se spunea mijlocășului pivot din sistemul clasic al «gulei» sau «piramidei» (1—2—3—5). În aceeași formație, de altfel, se așezaseră «sticlării» din Brazi și în fața obiectivului fotografic...

A. VIDRAN

În loc de RECENZIE

Deși se află la vîrsta respectabilă a unui patriarh, dr. ing. Virgil ECONOMU a făcut, recent, posibilă (prin intermediul Editurii «Stadion») o nouă apariție: «Fotbalul modern simplificat și 400 de întrebări și răspunsuri».

Indiscutabil, cartea întregeste, cu brio, raftul destinat tîlurilor de lucrări dedicate în exclusivitate eternului fotbal, țelurilor formative ale noii generații de jucători, ai căror umeri încep să suporte din ce în ce mai mult greutatea pe care o implică destinul fotbalului nostru — valoarea lui prezentă, ca și cea de mline. Acest extrem de productiv teoretician, mare iubitor și propagator al jocului de calitate care este Virgil Economu, de mulți ani ne-a obișnuit cu cărți bune, utile și atractive. Unele dintre ele sînt autentice manuale la îndemîna antreno-

rilor prin larga gamă tehnică ce o abordează, ca urmare a unei expunerii foarte limpez și amănunțite, parcă și a celor mai nelsemnate — în aparență — detalii de execuții în joc.

Adevărat mag al fotbalului românesc, mesterul Economu a văzut altele și altele meciuri — autohtone, internaționale de marcă — reținînd tot timp de cîinci decenii. Da, absolut tot. Și, asemenea unui chirurg de mare clasă, el a traforat și perforat încontinuu, am putea spune cu nesa, abilitate și finețe de estet, în acest vast cîmp de activitate ce-l oferă sportul rege.

De la o vreme, nu numai fotbalul nostru beneficiază de aportul gîndirii scrise a ing. Virgil Economu, ci și alte soccere, dinafara granițelor, unde scrierile sale au fost și sînt stimate. Într-atît de cunoscută și apreciată a devenit competența eruditului pedagog și inegalatului teoretician, fost selecționer unic al «naționalei» din anii de dinaintea celui de al doilea război mondial, consilier ani în șir la C.C.A. (în vremea de glorie a redutabilei formații bucureștene) și al federației de specialitate, încît recomandarea noastră făcută cititorilor, antrenorilor și tuturor jucătorilor — mai mari sau mai mici — de a-și procura cartea, pare a fi de prisos.

Neobositului autor îi dorim să nu se oprească aici. Fiindcă tezaurul scrierilor consacrate fotbalului românesc e încă destul de modest. Și teoretic, și antologic.

gh. ran.

ȚINTA CRISTINEI

Inițiativa formării unei echipe feminine de tir la Liceul cu program de educație fizică din Brașov a avut ca rezultat nu numai obținerea unui loc pe lista ultimului concurs pregătirii militare organizat în cadrul activităților U.T.C.

și descoperirea unor talente autentice printre care se numără și eleva din clasa a XII-a, Cristina Paraschivescu.

Spre surprinderea colegelor și chiar a antrenorului Ion Andrei, Cristina a obținut în prima ei țintă toate focurile în punct negru. Această țintă, care îi amintește debutul ei ca trăgătoare, e păstrată în colecția de trofee sportive a Cristinei în semn de apreciere. Cînd tînde să se îmbogățească cu rapiditate, Cristina Paraschivescu a realizat o bună trăgătoare a confirmării din Brașov nu numai în concursuri de arma militară, ci și în întrecerile de precizie la care a participat. După două săptămâni de antrenamente, Cristina Paraschivescu a realizat norma pentru categoria a II-a în țintă, iar după încă o lună obținea categoria I. Această ascensiune rapidă i-a permis să participe la cîteva concursuri importante printre care s-au numărat și «internaționalele» din vara aceasta. Legitimată la «Metrom» din Brașov, Cristina Paraschivescu realizează speranțele marile speranțe ale tirului sovietic în probele de pistol precizie și în țintă. Îi dorim mult succes, iar antrenorul Ion Andrei îi adresăm sincere felicitări.

prof. Constantin EFRIMESCU
îndrumător U.T.C. Liceul U.T.C. — Brașov —

INVINCIBILUL AGOSTINI

Italianul Giacomo Agostini este cunoscut în lumea ciclismului din ultimii ani. El a cîștigat concursurile rezervate motocicletelor de 350 și 500 cmc. Înaintea ultimei marșuri a Marelui Premiu al Națiunilor, Agostini a prezentat la start. Iată-l, cu trofeul cîștigat, făcînd tradiționalul tur de onoare.

RENAULT LA SALONUL AUTOMOBILULUI

Nu de mult, la Paris, a avut loc cel de-al 59-lea Salon al automobilului, expoziție tradițională în care în fiecare an cele mai celebre firme de automobile expun ultimele tipuri de mașini ieșite pe porțile uzinelor din întreaga lume. Desigur, ponderea cea mai importantă în acest salon o au mașinile franceze, printre care cele produse de uzinele RENAULT se bucură de cel mai frumos renume; automobilele Renault sînt comode și rezistente. Printre noutățile salonului 1972, acest Renault 12 TS, model 1973, în fapt binecunoscutul Renault 12 îmbunătățit (în fotografie).

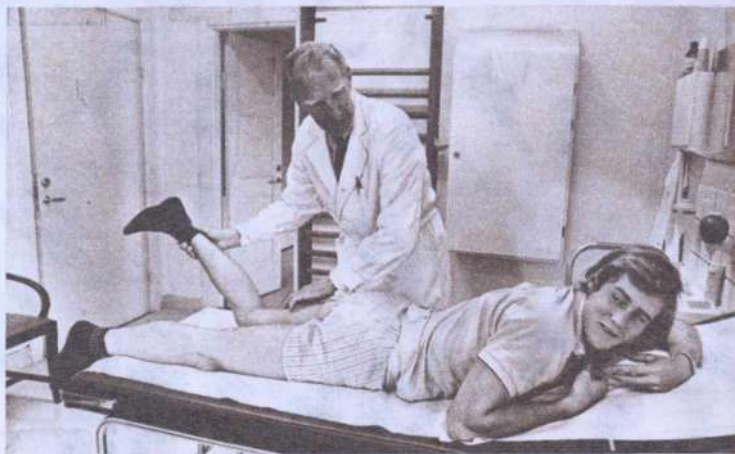
PRIMUL CAMPION MONDIAL

Pentru prima dată în istoria motociclismului un finlandez reușește să cucerească titlul de campion mondial. Este vorba de Jarno Saarinen (în imaginea de jos cu nr. 29), câștigător la clasa 250 cmc. În fotografia din dreapta, noul campion mondial împărtășind bucuria succesului cu soția. În fața lor, micul Jani Westerlund al cărui tată i-a confecționat lui Saarinen costumul de motociclist, identic cu cel al băiețelului din fotografie.

GRIJĂ DEOSEBITĂ

Kjell Isaksson este cel mai bun săritor cu prăba din Suedia și unul dintre cei mai valoroși din lume. Este explicabilă, deci, grija deosebită cu care este supravegheat chiar în cazul celor mai însemnate accidentări. În imagine îl puteți vedea pe atletul suedez, stîmpan amuzat de insistența cu care îl consultă medicul lotului național suedez, dr. Rolf Ljungqvist.

un portret pe număr

ION BOBÎLNEANU

Cu trei ani în urmă un alergător sibian de dirt-track se impunea în fața unor valorosi adversari cucerind primul său titlu de campion național, deși era abia la al doilea an de evoluție în această ramură sportivă.

Născut la 11 iunie 1944, la Săliște, cel al cărui portret încercăm să-l creionăm, în aceste rânduri, a făcut cunoștință cu motocicleta la vârsta de 9 ani, atunci cînd nici prin minte nu-i trecea că va urca atât de sus pe treptele consacării.

A abordat sportul de performanță relativ tîrziu, la 21 de ani, ca alegător de motocros (clasa 500 cmc) la clubul sportiv Steagul roșu Brașov unde, timp de patru ani, sub îndrumarea mai multor antrenori, printre care și Otto Stefany, și-a dezvoltat acele calități și cunoștințe—curajul, reflexele, tehnica conducerii—altfel de necesare în practicarea sportului cu motor. În 1969 se reîntoarce la Sibiu, în apropierea locurilor natale și, abandonînd motocrosul, începe să participe la cursele de viteză pe zgură, dedicîndu-se motocicletei fără frîne și schimbător de viteză. Robust (1,70 m înălțime și 70 kg greutate) și abil, după ce în primul campionat își studiază partenerii de întrecere, în următorul «explodează», devenind alergătorul numărul 1 al țării. Competițiile interne și internaționale ulterioare îl găsesc tot mai în formă, ca urmare a unei pregătiri atente și riguroase efectuată sub îndrumarea antrenorului Constantin Carabulea, la asociația sportivă Voința Sibiu. Urmează încă două titluri republicane (1971 și 1972) și numeroase locuri fruntașe în diferite concursuri internaționale. Comportarea sa bună este încununată în 1970 cu titlul de maestru al sportului.

În acest an, cel despre care vorbim, ne-a mai oferit o plăcută surpriză concurînd, după terminarea campionatului de dirt-track, și la «raliul» motoretelor românești ocupînd, la finalele etapei de debut, primul loc.

Și între un concurs de dirt-track și o etapă în campionatul de regularitate și rezistență al motoretelor, Ion Bobîlneanu poate fi unul dintre cei mai apreciați tehnicieni auto ai cooperativei «Tehnica nouă».

Dumitru NEGREA

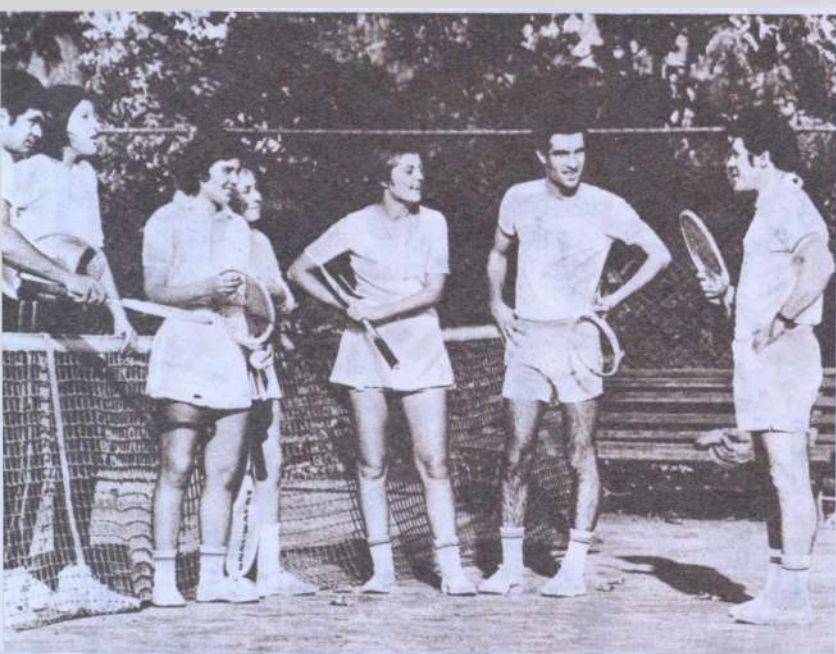
SPORTUL se vrea cu noi valențe

Profesoara Elena Leuștean, maestră emerită a sportului la gimnastică, pregătind viitoare instructoare pentru gimnastica de înviorare.

Maestrul sportului Constantin Drăgulescu, unul din internaționalii echipei de rugby «Sportul studențesc», rețușează grămada, la un antrenament.

Alexandru Bardan și oamenii săi în alb. Lipsește o singură... rachetă. La ora instanțaneului, maestrul sportului Ion Santei trăia emoțiile finalei Cupei Davis.

Da, **SPORTUL STUDENTESC ÎȘI DOREȘTE NOI VALENȚE**, aceasta este concluzia la care am ajuns, vizitând, recent, fâgașul educației fizice și al sportului la Institutul de construcții din București. Profesorul Dinu Grănaru, șeful catedrei de specialitate, un foarte amabil interlocutor, ne-a furnizat premisele...

— Institutul nostru de construcții cuprinde cinci facultăți (construcții civile și industriale, construcții feroviare, drumuri și poduri, construcții hidrotehnice, instalații pentru construcții, mașini și utilaje pentru construcții), însumând aproximativ 4500 de studenți. Jumătate din ei — e vorba de studenții din anii I și II — sînt «prinși» în activitatea ce se desfășoară sub forma lecțiilor de educație fizică, precum și în cea sportivă de masă, cum ar fi «Cupa anilor I», faza pe institut a campionatului universitar, «Cupa Anghel Saligny». Pe al doilea profil se situează activitatea sportivă de performanță, ce se exprimă sub culorile Clubului sportiv universitar Construcții. Din cei 450 de studenți legitimați, unii au reușit să atingă cotele cele mai înalte competiționale: rugbyștii și tenismanii — prima divizie a țării. Li urmează handbaliștii — divizia B...

— Și apoi totul se pierde treptat-treptat spre orizont, deși de la acest orizont ar trebui să apară treptat-treptat noi și noi nume de performeri. Ne-am aruncat privirile...

— Da, și ați văzut-o pe maestra emerită a sportului Elena Leuștean,

pe maestrul sportului Vasile Mușan, Constantin Drăgulescu, Iuliu Shecovits, Ion Santei — cu toții profesori de educație fizică la catedra noastră. Prezența lor la acest institut exercită, deocamdată, o emulație în faza de atracție spre practicarea gimnasticii, a atletismului, a rugbyului, a canotajului, a tenisului de cîmp, printre mîile de studenți fără ecusoanele performanței. Iar asta înseamnă foarte mult la formarea unei concepții sănătoase despre modul în care e bine să fie consumat bugetul timp liber, cit ar fi el de mic uneori. Această emulație devine și mai mare cînd echipele noastre divizionare se întorc acasă victorioase.

— Credem că o emulație poate exercita și amintirea...

— Într-adevăr, o serie de performeri au fost studenți ai institutului nostru: atleții Șerban Ciocină și Alexandru Munteanu, rugbyștii Sava, Luscal, Mehedinți, voleibaliștii Ardelea, Ganciu, Vasiliu...

— Există, așadar, o adevărată tradiție în performanță...

— Cînd clubul nostru va dispune de o bază materială proprie, sportul nostru studentesc va obține noi valențe, pe care le presupune și le pretinde însuși președintele clubului, prof. dr. Constantin Gușu, prorectorul institutului. Unui inginer constructor li șade parcă mai bine atunci cînd oftează după sport, decît să răsufle ușurat că a scăpat de el!

Horia CRISTEA

INVITATA NOASTRĂ

Aurora CRIȘU — elevă la Liceul Alexandru Sahia din București.

• 17 ani • 163 cm • 51 kg.

• Practică scrima în cadrul clubului Viitorul. Datorită talentului de care a dat dovadă, a fost promovată în echipa reprezentativă de tineret, apărînd culorile țării la campionatele mondiale de la Madrid.

• Sporturi auxiliare: patinajul artistic, atletismul, baschetul.

• Pasiuni extra-sportive: teatrul.

Foto: Ion MIHĂICĂ

Pentru
sănătatea
și
frumusețea
dumneavoastră

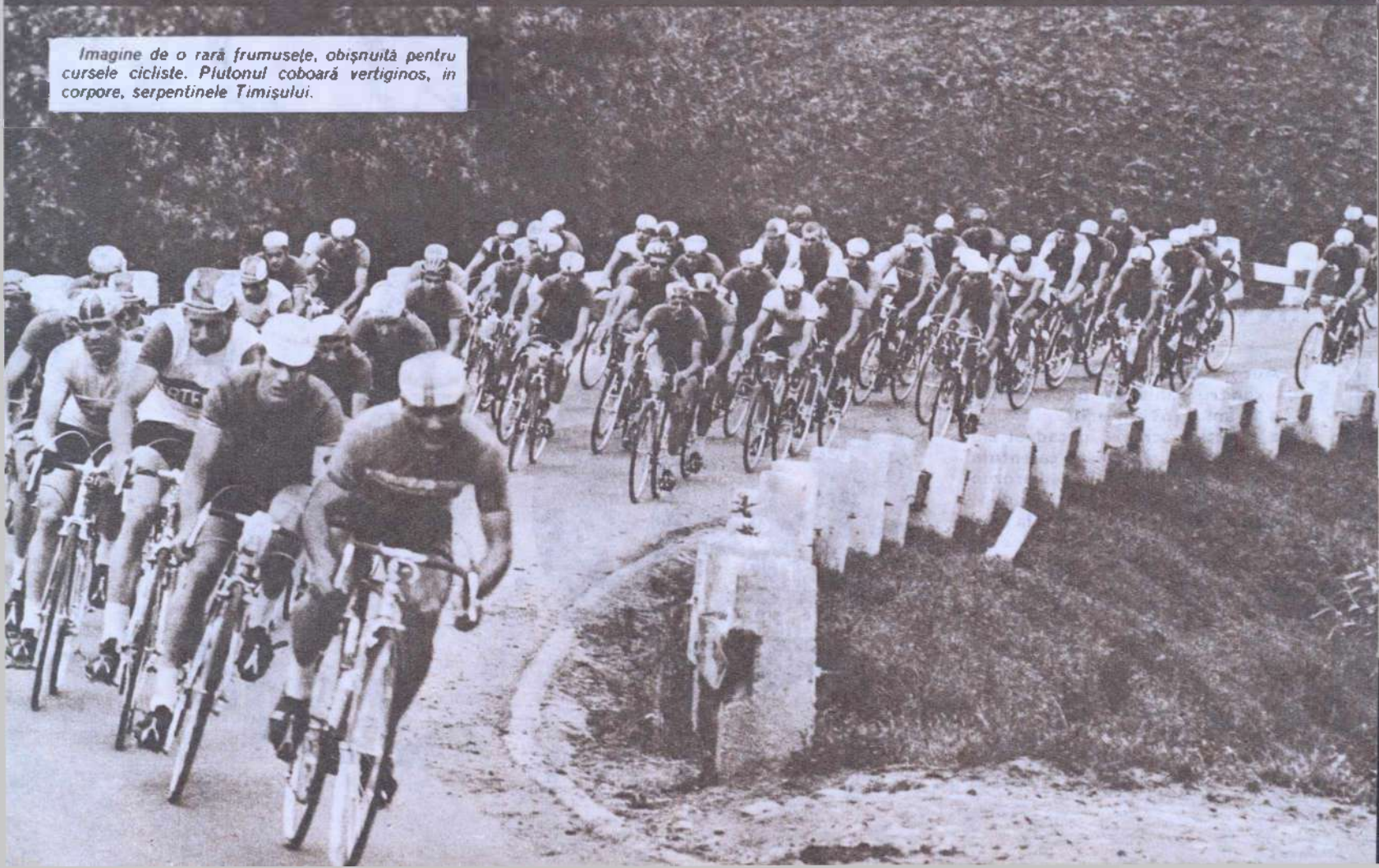

**PE CÎND
EDITIA A XIX-A
A**

„TURULUI CICLIST AL ROMÂNIEI“?

Pagini realizate de Hristache NAUM

*Imagine de o rară frumusețe, obișnuită pentru
cursele cicliste. Plutonul coboară vertiginos, în
corpore, serpentinele Timișului.*

N-am să afirm că printre forțele sportului românesc se află și ciclismul.

Voi afirma însă cu tărie că sportul cu pedale este — în marea familie a disciplinelor exercițiului fizic — unul dintre cele mai importante pentru conservarea sănătății omului. Teste științifice de îndubitabilă valoare o afirmă și n-avem argumente pentru a le nega.

Voi afirma cu tărie că «mica regină a șoselelor» a creat un sport spectaculos, palpitant, care șiefulește cu inegalabilă măiestrie calitățile cerute omului secolului nostru: curajul, îndemnarea, inventivitatea.

Voi afirma cu tărie că și la noi ciclismul are o tradiție minunată.

Atunci, de ce atîta nepăsare față de un sport care — printre altele, dar nu în urma lor — este și cel mai eficient mijloc de propagandă pentru exercițiul fizic?

În ciclismul românesc, statornic a rămas doar entuziasmul citorva activiști voluntari, antrenori și cicliști. Doar ei li susțin ca o crîje, li oblojesc rînille, visînd că nu peste multă vreme sportul cu pedale va redeveni ceea ce ar fi trebuit să fie întotdeauna. Abia trăgîndu-și rîsulflarea, ciclismul românesc trăiește prin cîteva competiții (an de an am înregistrat cu tristețe stingerea celor mai populare dintre ele), prin cîteva biciclete (aduse în anii... bisecți), prin participarea (cu o exasperantă neregularitate) la marile competiții oficiale. Culmea este că în ajunul examenelor, la care participă elita sportului mondial, pretențiile față de «ruda săracă» cresc uluitor...

Să fim serioși. Ciclismul nu poate trăi fără o bază materială adecvată și nu poate progresa fără un sprijin consecvent, substanțial. Ciclismul nu poate fi... ciclism, fără un «tur» al său, organizat anual. Ne vom opri asupra acestui punct pentru că el merită, în primul rînd, atenția tuturor factorilor responsabili. Inițiat înaintea celui de al doilea război mondial, «Turul României» a crescut în valoare și atractivitate în perioada postbelică. Numeroși cicliști și-au dat examenul de maturitate în această întrecere de vîrf, numeroși alergători străini — invitați la start — au contribuit, prin valoarea lor, la animarea competiției și la verificarea potențialului rutierilor noștri. «Turul României» — ajuns la a XVIII-a ediție și abandonat în urmă cu trei ani — reprezenta un mijloc viu de agitație pentru sport, scotea orașe întregi în calea sa, răscolea satele, stîrnea dorinți, ambiții, aducea celor din diferite regiuni un spectacol sportiv de amploare în pragul casei. Turul ciclist este o competiție de prestigiu nu numai a sportului cu pedale din țara respectivă, ci și a întregii mișcări sportive.

Numeroase ediții ale «Turului României» au fost organizate de țiarul «Sportul» și de A.S. Loto-Promosport, instituții care — sîntem siguri — ar fi capabile să-i asigure reînvierea. Poate că de aici ar trebui începută redresarea ciclismului românesc, de la reconsiderarea prestigiului și utilității turului.

Am vrea, fără îndoială, să avem portivi de talia lui Eddy Merckx. Pentru aceasta trebuie să investim, însă, mai multă dragoste pentru unul dintre cele mai populare și perene sporturi din cîte există în lume. Deci, pe cînd dădă a XIX-a a «Turului României»?

P.S. În ultimul moment aflăm de Aljo Balaj, secretar al F.R.C., că visul reluării «Turului României» ar putea deveni realitate în sezonul sportiv 1973. Fie ca el să nu lămineze tot un vis frumos...

VASILE TEODOR

UN MARE
TALENT
CARE
SE POATE
REALIZA

În galeria marilor cicliști pe care i-a avut România de-a lungul anilor — alături de Marin Niculescu și Gabriel Moiceanu — se află astăzi și dinamovistul **Vasile Teodor**. Nu numai calitățile sale de sprinter, rular și grimpeur l-au făcut să devanseze generația sa, ci îndeosebi «anima de ciclist», adică acea calitate indispensabilă marilor rutieri de a se bate pînă la ultima picătură de energie, de a crede în izbîndă chiar atunci cînd disperarea se află la numai doi pași în față...

Vasile Teodor s-a născut la 16 august 1947, la Ploiești. La 16 ani și-a început greua și lunga ucenicie în sportul cu pedale alături de fostul rutier (azi antrenor) Sima Zosim. După patru ani a pășit pragul celei mai bune secții de ciclism din țara noastră, Dinamo, condusă de cel mai bun tehnician, antrenorul Nicolae Voicu. Maestru al sportului din 1969, rutierul dinamovist a cucerit pînă la această oră 13 titluri de campion al României (10 la șosea și 3 la velodrom) și a participat la cele mai mari competiții ale sportului cu pedale internațional: Jocurile Olimpice (München 1972), campionatele mondiale (Brno, 1969), «Cursa Păcii», «Tour de l'Avenir», «Turul Algeriei», «Turul regiunii Bordeaux», «Turul Bulgariei», «Turul Iugoslaviei», «Turul Austriei» ș.a.

La 25 de ani, **Vasile Teodor** este marea și, din păcate, singura speranță a ciclismului românesc. Handicapat de lipsa unor coechipieri apropiați ca valoare, inimosul ciclist încearcă

solitar să se lanseze pe orbita performerilor. Va reuși? Poate că da. Pentru asta are însă nevoie de sprijinul federației (nu în sensul unor sancțiuni... inoportune), de participarea regulată la marile confruntări internaționale (din rîndul cărora nu poate lipsi campionatul mondial), de credit deplin. Ciclismul românesc nu este în situația (pe care i-am dori-o) de a putea neglija un talent de talia lui **Vasile Teodor**. Iată de ce credem că spre el, și spre talentele care-l pot ajunge din urmă, trebuie să se îndrepte eforturile forului diriguitor al ciclismului românesc. Iiie Năstase ar fi rămas un talent nerealizat dacă n-ar fi abordat toate marile competiții. Și acest lucru nu trebuie să fie uitat...

◀ *Din nou victorie! Într-una din etapele «Turului României» excelentul nostru rutier l-a depășit la sprint pe Wanzlik (R.D. Germană) și de mai vîrstnicul său coechipier Ștefan Suciu.*

Soții Teodor privesc cu mîndrie trofeele. În fond, victoriile aparțin amindurora...

Sport magazin

FOTOREPORTERII

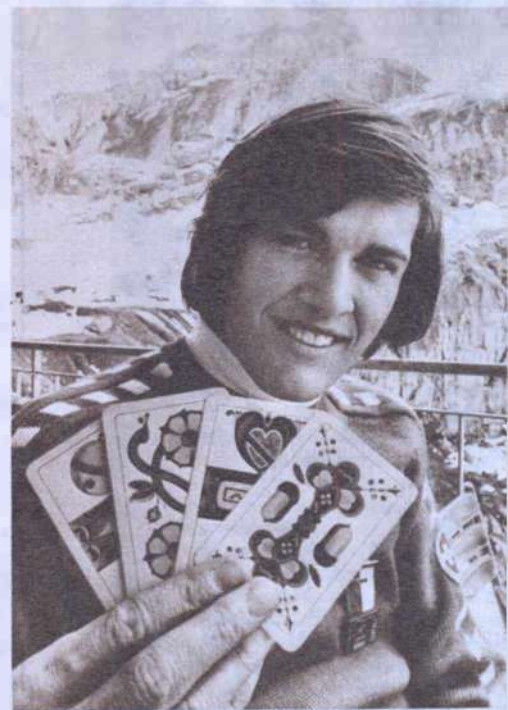

Iată un final de cursă trecut cu vederea de spectatori, în ciuda faptului că pentru sportivul învingător constituie, poate, momentul cel mai plin de bucurie. Tensiunea întrecerii a trecut, fericirea de a fi câștigat primul loc e deplină. Și chiar dacă lupta a fost echilibrată, fotoreporterii prezenți în jur îți dau certitudinea victoriei. În imagine, atleta din R.D. Germană, **Gunhild Hoffmeister**, — campioana Europei — după succesul obținut într-o cursă de 800 m.

PREGĂTIRI PENTRU IARNĂ

Credem că nu v-a fost greu să observați că sportivul din fotografia de mai jos nu este un gimnast... adevărat. Într-adevăr, așa e. Băieții aceștia sînt cei mai buni schiori ai Elveției și programul de gimnastică, oarecum acrobatică, face parte din cadrul pregătirilor lor de vară pentru întrecerile din iarnă. De unde se vede că proverbul cu... vara sanie și iarna car nu este cunoscut numai la noi.

În imaginea din dreapta, vedeta schiorilor elvețieni **Bernhard Russi**, campion mondial și olimpic.

Sportul A DOUA PASIUNE

Gioni DIMITRIU

Admiratorii lui Gioni Dimitriu vor fi, poate, surprinși de apariția idolului lor în postură de sportiv, pentru că nu toți știu că înainte de a fi cântăreț de muzică ușoară, Gioni, absolvent al Institutului de Educație Fizică și Sport, a jucat hochei la Steaua, timp de 10 ani.

L-am întâlnit recent pe Gioni Dimitriu la Patinoarul 23 August, chiar în ziua redeschiderii lui, când ne-a făcut o mărturisire:

— *Jucam încă hochei când s-a înființat acest patinoar. De aceea, în fiecare an la redeschiderea lui, încerc o nostație...*

— *Ați mai plăcut legătura cu acest sport?*

— *Bineînțeles. La Mondialele din '70 eram crainicul meciurilor la patinoar. Îmi amintesc cu plăcere de foștii coechipieri, printre care era și Ion Țiriac.*

— *Ce ne mai puteți spune despre activitatea dv. sportivă?*

— *O întâmplare amuzantă, petrecută la puțin timp după intrarea mea în echipă. Doi coechipieri, Ionescu și Csaka, în timp ce stăteam pe bancă așteptînd să-mi vină rîndul, mi-au pus leucoplast pe patine. Cum am intrat pe teren, am căzut. M-am ridicat imediat, dar am căzut iar. Lucrul acesta s-a întîmplat de vreo 3 ori, în timp ce băieții rideau în hohote și strigau: «Gioni i-ai chitara și lasă-te de sport». Am renunțat plîngînd în hohote. Era un meci cu «A-vîntul Sebeș», pe care l-am câștigat cu 11-1. Am marcat și eu două goluri, dar cel primit*

a fost din vina mea. Echipa noastră a cucerit în perioada aceea titlul de campioană de 4 ori. Eu nu mă numărăm printre cei mai buni, dar eram util.

— *Ce sporturi mai îndrăgiți în afara de hochei?*

— *Absolut toate. Sînt unul dintre artiștii iubii de sportivi, cîm în cantonamente, patines și joc tenis cu rachetele dăruite de Țiriac.*

— *Aveți o condiție fizică foarte bună. Ce faceți ca s-o păstrați?*

— *Vă voi da numai un exemplu. Vara trecută, într-un turneu, eram trei cîntăreți care au urmas I.E.F.S.-ul: Dan Spătaru, Mihai Constantinescu și eu. În fiecare dimineață ne... antrenam: Mihai Constantinescu stînd în mîini, Dan Spătaru făcînd 30 de genuflexiuni, iar eu îi băteam la aruncarea... cărămizii sau bolovanului.*

— *Ce planuri de viitor aveți?*

— *Peste puțin timp voi face un frumos turneu prin țară, organizat de A.R.I.A. împreună cu Mihai Constantinescu, Olimpia Panicu, Antonio și formația Savoy. Vom juca fotbal în fiecare zi: orchestra contra solișii. Și tot legat de fotbal, am o promisiune din partea lui George Grigoriu: lansarea unei plăgi al său intitulat: «Bravo, fotbalista!». Dar nu vreau să imprim pînă nu câștig «Național» noastră campionat mondial...*

„SUMO“

Acesta este numele unuia dintre cele mai vechi sporturi populare japoneze. Sumo este un fel de luptă liberă rezervată numai coloșilor care depășesc sută de kilograme. Întrecerea se desfășoară pe o saltea patrată cu latura de 5 m. În fotografia de mai jos puteți vedea unul dintre învingătorii întrecerilor de Sumo: se numește **Daigoro Takamiyama**, are 28 de ani, 1,90 m înălțime și... 163 kg.

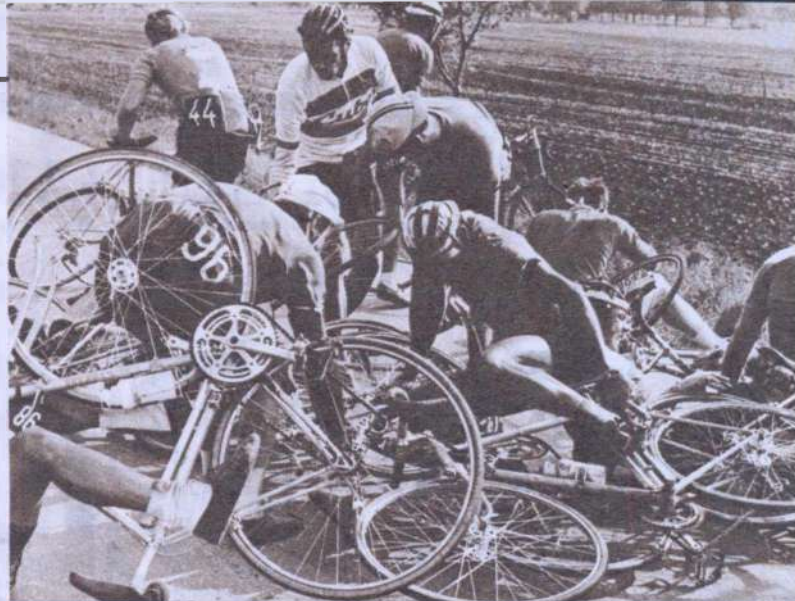

Violeta VOICAN

SOLUȚIE ?

În ciuda faptului că moda pletelor lungi nu mai constituie de mult o curiozitate, fotoreporterii elvețieni nu s-au putut abține să nu ne ofere acest «cap de expresie», care aparține tenisemenului sud-african Moore. Vădit incomod în joc de propriile sale... coșe, Moore a găsit această soluție salvatoare.

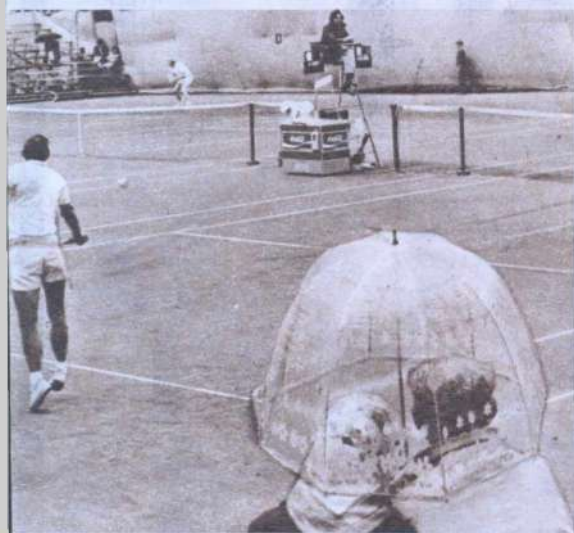
PRĂBUȘIREA

Ce vedeți în această imagine nu este o scenă regizată dintr-un film cu subiect sportiv, ci un neplăcut incident petrecut într-o cursă internațională de ciclism, desfășurată în Polonia. Plutonul «evadașilor» a fost stopat cu puțini kilometri înaintea liniei de sosire din cauza unui dintre cicliști care a căzut. Sportivii au pierdut destul timp până au reușit să se... descurce din această învălmășeală de spște și pedale.

PRIMUL EXEMPLAR

Pentru sezonul de moto-cros din această toamnă, firma engleză «Greaves Motor Cycles» a lansat un nou tip de motocicletă, special construită pentru asemenea întreceri, care are o capacitate de 380 cmc. Iată primul exemplar din această nouă serie de motociclete pe pista de încercare.

O UMBRELĂ ORIGINALĂ

Nu întorceduana la marile concursuri de tenis vremea este frumoasă, contribuind la buna desfășurare a întrecerilor. În timpul tradiționalului turneu internațional de la Gstaad (Elveția), de exemplu, a plouat. Acesta nu a fost, însă, un motiv ca spectatorii să nu vină la întâlnirea cu sportivii. O bună parte dintre ei au avut umbrele... speciale pentru spectacolele sportive. După cum se poate vedea, umbrelele acestora sînt transparente și nu stînjelesc vizibilitatea celorlalți spectatori.

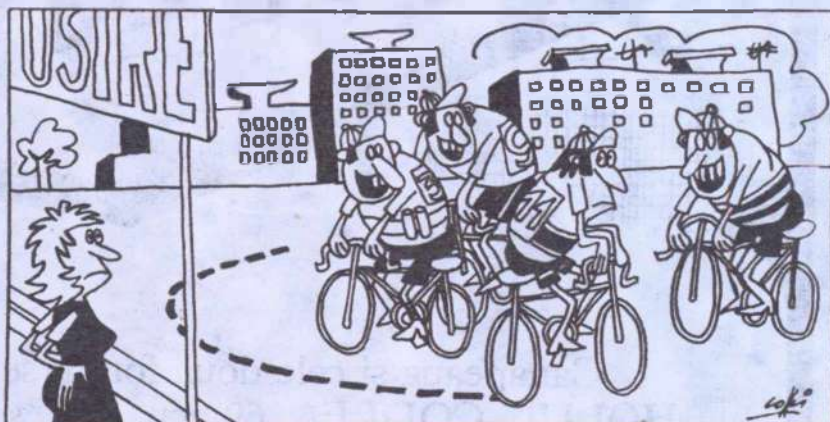
ÎNTECERE MARINĂREASCĂ

În Republica Democrată Germană se desfășoară în fiecare an un tradițional campionat naval al ambarcațiunilor cu motor și cu pinze, organizat de Societatea sporturilor tehnico-aplicative. În cadrul acestei competiții există și o probă rezervată bărcilor marinărești, probă urmărită cu deosebit interes de spectatori. Iată convoiul ambarcațiunilor participante la această întrecere marinărească îndreptîndu-se spre locul startului.

8 GREȘELI...

Copiind desenul din stînga, colaboratorul nostru Octavian COVACI a făcut obișnuitele sale... greșeli. Îl puteți corecta?

**UTILĂ ȘI ELEGANTĂ,
camera de zi**

CODLEA 69

**REZOLVĂ MAGISTRAL PROBLEMA CONFORTULUI ÎN
APARTAMENTUL DV.**

Prin soluția constructivă modernă și funcționalitatea multiplă a pieselor, această garnitură, realizată de întreprinderile MEFMC, poate fi amplasată în orice tip de locuință.

Componentă:

BUFET

MASĂ

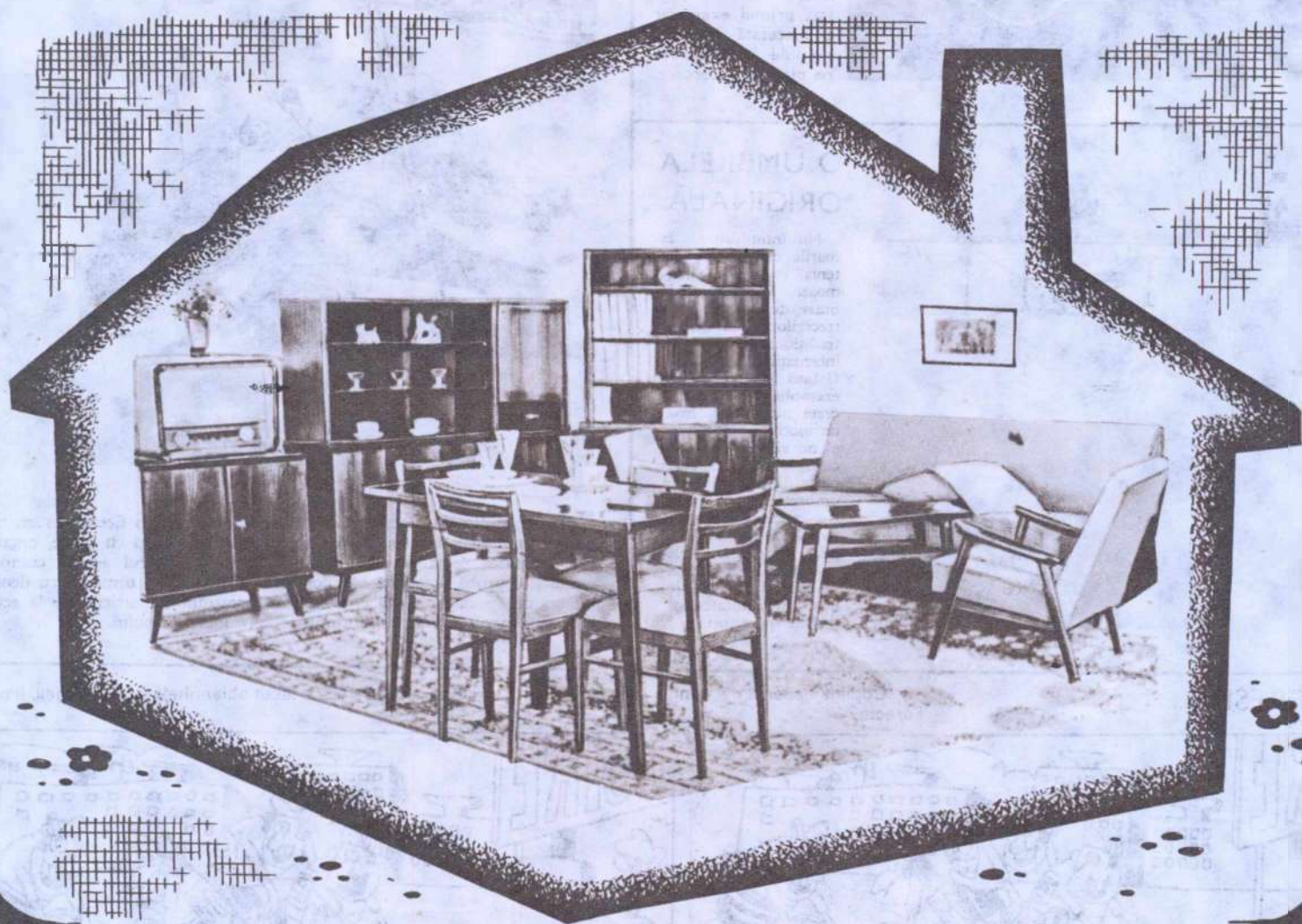
**DULAP PENTRU TELEVIZOR
SAU RADIO**

MĂSUTĂ

CANAPEA EXTENSIBILĂ

2 FOTOLII

6 SCAUNE

Canapeaua și cele două fotolii se livrează și separat, sub denumirea «HOLUL CODLEA 69» cu care se poate amenaja un colț agreabil pentru relaxare și primire.

RUGBYȘTII ROMÂNI ÎN ANGLIA

Un turneu încununat de succese

Selecționata de rugby a României — 1972 a întreprins în această lună un interesant turneu în Anglia, reluind astfel, după o întrerupere de 17 ani, relațiile cu rugbyul britanic, care au fost întotdeauna deosebit de prolifică pentru sportul nostru. Desigur, ne bucurăm de victoria teamului nostru (18-3 cu Cornwall, 6-3 cu combinata Cornwall + Devon) și chiar înfrângerea mai mult decât onorabilă (23-24 cu selecționata Devon). Ele atestă buna pregătire a rugbyștilor români, ca și deosebita inspirație a celor care au organizat acest turneu. Un turneu care a făcut cinste rugbyului românesc, ca și mișcării noastre sportive în ansamblul ei. Așteptăm acum, plini de interes, roadele acestor partide, ca și dezvoltarea viitoare a relațiilor româno-britanice în domeniul balonului oval.

Prezentăm cititorilor noștri câteva imagini de la jocurile rugbyștilor români în Anglia:

1. O spectaculoasă desfășurare a înaintașilor englezi care încearcă să străpungă apărarea românilor.

2. Dispută la centrul terenului. RĂȘCANU, BACIU și DINU (de la stînga la dreapta) încearcă să se opună unui atac englez condus de internaționalul BRIAN STEVENS și de coechipierul său PRYOR.

3. Aripa PLUMMER degajează terenul încolțit de MARICA și POP, venit în sprijinul apărării.

4. Iată-l pe fundașul RADU DURBAC inițind un contraatac; GHEORGHE NICA este pe aproape, gata să intervină în caz de nevoie...

S-a reluat campionatul sub semnul luptei dirze pentru puncte, pentru un loc mai bun sub soare. Ne aflăm, la ora închiderii ediției, după nouă etape, și STEAUA conduce destul de autoritar în clasament, dar duelul CAPITALĂ-PROVINCIE continuă a-i pasiona pe iubitorii acestui sport. ȘTIINȚA PETROȘANI și UNIVERSITATEA TIMIȘOARA luptă în continuare pentru titlu, lor adăugându-li-se (plăcută surpriză!) în acest an și XV-le: litoralului (FARUL) și C.S.M. SIBIU, o echipă ce s-a relevat prin seriozitatea cu care abordează fiecare partidă. Să nu anticipăm însă, lupta este încă abia la început...

În fotografie vă prezentăm un aspect de la meciul DINAMO-ȘTIINȚA PETROȘANI (0-0); o fază care ne înfățișează dificultățile jucării rugbyului pe ploaie și pe un teren desfundat. (Dinamovistul BACIU, mai rapid decât coechipierii săi, este în urmărirea balonului, spre disperarea rugbyștilor din Valea Jiului, cei cu tricourile în dungii.)

Foto: Ion MIHĂICĂ

SPORT

2.50 lei